BUDAPEST, 1941. DECEMBER 4. — I. ÉVFOLYAM 28. SZÁM.

ÁRA: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

M. KIR. MUNKÁSSZOLGÁLATI INTÉZET KÖNYVTÁRA

EURÓPAI FRONT A BOLSEVIZMUS ELLEN!

A NEMZETI ÁLLAMOK BERLINI TALÁLKOZÓJÁN MAGYARORSZÁG MINISZTERELNÖKE BESZÉL, MELLETTE CIANO GRÓF OLASZ, RIBBENTROP NÉMET KÜLÜGYMINISZTER ÉS HIROSHI OSHIMA JAPÁN NAGYKOVET

LENINGRÁD

Fehéren szikrázó hóréteg borítja a szovjetnyomorúságot, a sz milliós város háztetőit, a széles Névát s az aknákkal zsúfolt har tereket Nagy Péter városa körül. Tichvin elfoglalása óta bezáródo az acélgyűrű 5 millió ember körül és **az éhség, a hideg, a harc és megadás elől nincs menekülés!** Az előretolt német állásokban 3 kilo méternyire vigyáz az ostromló sereg s felfokozott tűzerejével halomra dönt minden kitörési kísérletet. Légi támadásnál a leningrádi búg szirénákat már a német csapatok is hallják s végig figyelhetik a állásokból a repülőgépek csatáját... **Agyúszó zeng a körbehaj arcvonalon s a hadicélpontokon fellobbanó tüzek éjszaka messz megvilágítják az ostromlók állásait.** Alig van már hadititok, csak a erők ütköznek egymással s a szívós elkeseredett harcokban fokozo tosan gyöngül a szovjet hadereje. **A nagy szovjet szállítógépek k mentik lassan Leningrádból a politikai vezérkart, biztonságosab tájakra, az ostromló csatákban mind falpalatnyi földért, — lassan előbbrenyomulnak és előkészítik nag idejét a végső rohamnak, vagy a szovjetseregek fegyverletételének.**

Gyönyörű új képeinken a Leningrád körüli állások viharedze katonáinak téli életét mutatjuk be.

1 Összekötő árkok vezetnek mindenfelé, ahol a szovjet megfigyelők a síkon célpontokat láthatnak. Az üszkös házat a szovjettüzérség lőtte szét...

2 Ilyen közel húzódnak egyes helyeken a szovjetállások. Középen két leningrádi villamos. Az ostromlók nem ontanak vért hiába. Megvárják a szoros gyűrű — hatását... Addig figyelnek, éjjel-nappal.

3
Őrszem az erdőszélen. Egy rövid kilométer távolságban, sűrű erdőben az ellenség gyülekezhetik... Csak az örökös éberség és készenlét vetheti vissza idejében a kitöréseket.

4 Járőrök indítása a bizonytalan erdős és cserjés terepre. A közbeeső senki földjén, sokszor nehéz harcok zajlanak le.

téli ostroma

5 Mély csönd uralja az erdőt... Hangtalanul siklanak előre a sítalpas járőrök.

6 A megközelített szovjetállások előtt. A biztos megfigyelés, az ellenséges mozdulatok pontos felderítése többet ér, mint néhány golyóváltás...

7 Jelentés, a szovjetcsapatok készülődéséről. Néhány perc mulva, a zuhanóbombázók már meglátogatják a gyanús erdőterületet...

8

A vezénylő tábornok meglátogatja az előőrsöket. Vérbe kerül minden mulasztás s közös érdek a fegyelmezett szolgálat.

9

A gyalogság a szíve az ostromnak! Csikorgó hidegben, szélben és viharban harcra készen áll s harci lendületével biztosítja a végső győzelmet Leningrád védőrsége fölött...

Honvédeink a szovjetfronton

Magyar lovasság a doneci iparvidéken

Magyar ezredparancsnok megbeszélése a szövetséges német csapatok parancsnokával ütközet előtt

ÁTKELÉS ELLENSÉGES TÜZBEN EGY FOLYÓN

Az előrenyomuló honvédcsapat ellenséges tűzbe kerül egy folyóparton; fedezékek mögül kémlelik a túloldalt

A pillanatnyi tűz-szünetet villámgyorsan kihasználják, vízreiökik a roham-csónakokat és . . .

. . . visszamaradó bajtársaik támogatása mellett megkísérlik az átkelést

Az ellenség felismeri a veszélyt és újabb tűzzel árasztja el a folyót. A honvédek a rohamcsónak fenekére lapulnak; az evezősöknek vállalniok kell a veszélyt

Az előretörő géppuskások megsemmisítő tűzzel oldalozzák a folyókanyarulat bozótjaiból az ellenséges erőket. Az átkelés sikerült

A híradósok továbbítják a jelentést: „Folyamátkelés sikerült. Az ellenséges erőket megsemmisítettük!"

HÉTRŐL HÉTRE

Vitéz Imrédy Béla

hatalmas beszéde a megajánlási vitában, a hét legnagyobb belpolitikai eseménye volt. Gondolkozhatik mindenki önállóan, vagy világnézetének és pártjának iránya szerint, de senki sem tagadhatja meg az átfogó, a kiforrott s a dolgok lényegét mélyen áttekintő, becsületes iránymutatás jogosságát és jelentőségét. Van a bírálatnak egy olyan magasrangú értelmi foka, ahol a gáncsvetésnek és az elhallgattatásnak nincs erkölcsi lehetősége. Vitéz Imrédy Béla egy anyagiakban szerény, de szellemiekben gazdag élet tapasztalataival és lelkiismeretével mutatott rá arra, hogy haladásunk fejlődési üteme sajnálatosan lassú, hogy a régi és az új világ hitének megütközése, hovatovább elviselhetetlen állapotot teremt, amelybe belebetegszik a nemzet. Rendszerben gyökerező bajok mélyén lappang a bizalmi válság, szervezési hibák és mulasztások gátolják gazdasági életünk egészséges kifejlését, hiányzik az összhang s akadozik a reformmunka, amellyel egyedül emelhetjük fel a dolgozókat a magyar népi erő magasságába. Hangoztatta vitéz Imrédy Béla, hogy a népi magyarságot kell kivirágoztatni a földreformmal, — amely nem állhat meg a zsidó birtokok igénybevételénél, — a helyes ár, bér és fizetéspolitikával, a termelés megszervezésével, a szociális igazság elveinek diadalrajuttatásával s a népmilliók munkaállamának megteremtésével. Csak így tudna elhelyezkedni Magyarország az új világba s csak így tudjuk kitermelni a közösséget szolgáló nemzeti szocializmus igaz magyar formáját. A nemzetiségi államrendszer főerejét a magyarság akkor adja, ha egészében, minden tagjában és családjában gazdaságilag boldogul s magasabb életszintre emelkedik ... A példák, a tételek és a visszásságok sokaságával igazolta vitéz Imrédy Béla az új szellemi egység szükségét a magyarság jövendőjének védelme érdekében s beszéde a parlament fényes termébe varázsolta az élet száz bajával küzdő emberek közös, egészséges vágyait egy jobb, emberibb, haladóbb lét után. A magyar nép érzi a változás szükségét s tudja azt, amit Imrédy Béla kimondott, — hogy nem egyének s már nem is csoportok állják útját a megujhodásnak, hanem a rendszer, amelynek hináros és bénító szövevényeitől józan és következetes erőfeszítéssel kell megszabadítani a nemzetet ...

Lehetetlenség

nem idézni a zsidós furfang és érvelés remek példájának azt a leírást, amelyben az egyik baloldali napilap megrójja a t. Házat helytelen viselkedéséért, — Imrédy Béla beszéde alatt. A vonatkozó részek imigyen hangzanak: „A polgárság ma is tudni akarja, hogy melyik párt milyen célért küzd, melyik szónok miért lelkesedik, mi az, amit minden párt közösen helyesnek vall, illetve mi választja el egymástól célkitűzéseikben, módszereikben, eszközeikben a politikai együtteseket.

A pénteki ülés ebből az utóbbi nézőszögből igen lényegesen tért el a hagyományoktól. Amikor Imrédy Béla volt miniszterelnök beszélt, nemcsak a köréje csoportosult képviselők és a vele politikai szövetségben lévő nyilasok tapsoltak, hanem megértésre talált valóban világnézetet jelentő számos kijelentésével a vele szemben ülő képviselők táborában is, akik ugyan nem tapsoltak, de látszott az arcukon, hogy egyetértenek Imrédy Bélával. Abban még nem volna a hiba, ha a két párt bizonyos kérdések megítélésében találkoznék. Ez sokszor az adott helyzetben hazafias kötelesség. De a pénteki ülésen a lelkeknek ez az összetalálkozása olyan kijelentések kapcsán is volt észlelhető amelyek — legalább a nyilvánosság előtt ismert tények tanusága szerint — nem alkalmasak a kormánypárt és a vele szemben álló Imrédy-párt politikai hitvallásának összekapcsolására, illetve politikai azonosságának nyilvánítására. Imrédy Béla lényegesen más úton jár, mint a szegedi programm hívei s miként a tűz nem egyesül a vízzel, a kormánypárt és az a párt, amelynek vezérszónokaként Imrédy Béla beszél, nem találkozhatik eszmei közösségben, mert ilyen közösség nincs közöttük. Vagy ha van, akkor baj van a politikai elkülönülésben, külön két pártban megmutatkozó tömörüléssel. Ha létezik ez az eszmei közösség, amely a lényeget meríti ki, akkor a két párt különállása nem indokolt.

A tárgyilagos szemlélő közérdekből kénytelen feltárni aggodalmait, hátha hozzájárul bizonyos félreértések tisztázásához. Elsősorban annak a helyzetnek fenntartásához és azoknak a politikai hagyományoknak tisztes őrzéséhez, hogy a politikai pártok különösen ilyen premierplanban mutassák meg igazi arcukat ...“

Így jelentkezik a zsidó érdek „tárgyilagos“ szemlélőnek, kioktatni a magyar pártokat arra, hogy mit szabad, mit nem szabad, így magyarázta évtizedeken át a zsidóság a különbségeket, amelyekhez semmi köze sincs, elfelejtetni a jámbor magyarokkal a tényleges zsidó egységet ... A zsidó csak sajátmaga értelmezéséről hallgat kitartóan, egyébként minden más népet, fajt, pártot és világnézetet ő akar megmagyarázni az egész világnak. Ebben nyilatkozik meg ennek a nyugtalan, destruktív keleti fajtának minden szellemi okvetetlenkedése s céltudatossága a „tárgyilagosság“ szemérmetlen hangoztatásában. Elaludták a világ fordulását azok, akik a „polgár“ nevében követelődznek, legyen az demokrata polgár, szovjetpolgár, vagy csak egyszerűen zsidó ... Ismerjük már túlontúl ennek a szónak pesti értelmét s az a kívánságunk, hogy jogos viselői ne szóljanak bele idegen ügyekbe; — például a magyar nemzet belső átalakulásának nehéz folyamatába ...

A t. Ház

kétségtelenül jó munkát végzett az utóbbi időben s ha összegezzük az ellenzéki és kormánypárti felszólalásokat, azt állíthatjuk, hogy a költségvetési vita sok kérdést tisztázott, sok súlyos és orvoslást váró panaszt vetett a felszínre és sok igéretet, tervet, akaratot és meggondolást vetített a szükséges államszervező cselekvések elé. Volt valami belső egysége a vitáknak, gyakran csendült fel a közös taps és helyeslés alapvető irányelvek kitűzésében és a kirívó jelenségek bírálatában. Talán az volna a legigazabb jellemzése a mostani és a multévi vitának, hogy a háborús megpróbáltatások esztendeje alatt, a jobboldali ellenzék lelki készséggel alkalmazkodott az idők által parancsolt fegyelem szabályaihoz, a kormánypárt nagy része pedig jobban hozzásimult az időkhöz ... Ilyen légkörben könnyebb a nyílt bírálat s jóindulatú kölcsönös megértése a javítási szándékoknak. Nem nehéz természetesen a lassan fejlődő közérzés szenvedélyes megbolygatása és a pártharcok kiélezése, de a nemzeti érdek azt kívánja, hogy az őszinte beszéd és a gyors cselekedet szellemi gépezete legyen a törvényhozás. A viták azt bizonyítják, hogy a képviselők túlnyomó nagy része pártkülönbség nélkül megegyezik abban, hogy a közigazgatás, a földreform, a közellátás, a zsidókérdés, a nemzeti tervgazdálkodás a hivatásrendi szervezetek felállítása, a család- és a kisembervédelem, a munkapolitika és az új Európába való szerves beilleszkedés kérdéseiben, egységes tervek alapján gyors és lendületes fejlődés szükséges. S ha ez így van, mirevaló lenne állandóan a mondvacsinált kis felfogásbeli különbségeken nyargalni? ... Miért nem tisztázzák véglegesen mindazok, akik egyazon bajokat és követelésüket hangoztatják, hogy meddig mehetnek közös erővel, segíteni a nemzetnek a reformok életerős és igazságos megvalósításával? Nincs nagyobb betegség a mai sürgető korban, mint a közös elv, a közös látás, a közös sóhaj, a közös jóakarat és a szintén közös — tétlenkedés. Nem lehet ezen segíteni? ...

Kultsár István

az értelmiségi kormánybiztos bevitetett a rendőrségre jónehány régen és alaposan figyelt filmembert, akik megszegték és kijátszották a törvényt. A kormánybiztos maga mondotta el a sajtóértekezleten, hogy a zsidók nem méltányolták a türelmi időt s nem voltak hajlandók feladni a jóljövedelmező filmszakmát, ahol megtévedt és tudatlan keresztények, nyilvánvalóan a biztosított sápért tovább is hatalmi helyeken rejtegették őket. Talált a kormánybiztos olyan keresztény filmgyártót, akinek fogalma sem volt arról, hogy hol vannak vállalatának könyvei s mi van a könyvekbe írva ... Csak a zsidó tudta, hogy mi történik a vállalatnál. A filmszakma régi izraelita irányítói elhelyezkedtek az új keresztényesített üzemeknél, ők adták titokban a pénzt s természetesen ők parancsoltak a tulajdonosként ágáló Aladárnak is. Zsidók írták tovább a szövegkönyveket az új filmekhez, keresztény álírók vásárolt nevei alatt. Röviden: maradt minden a régi, az átfestett cégtábla mögött, csak a naiv nagyközönség nyugodott meg abban, hogy most már más szellem, tisztultabb erkölcs és magyarabb művészet vonult be a mozgófényképszínházakba ... Ezt az ijesztő alvilágot, a magyar nemzet törvényes akaratát megcsúfoló anyagi és szellemi erkölcstelenséget, csak rendkívül okos, körültekintő vizsgálódással és kegyetlen eréllyel lehet kiirtani. Büntetni kell a törvényt kijátszó zsidót s mégjobban a keresztényt, aki az ilyen aljas, munkátlan, kitartott élethez és zsidóbújtatáshoz nevét és rongyokba szakadt becsületét odaadja! A zsidótörvényt a magyarság életjogainak biztosítására szavazta meg a törvényhozás és szentesítette az államfő. Nem egy életre, hanem évszázadokra kell elhelyezni a magyar népi fiait a gazdasági élet munkahelyein s ezt a nagy és szent folyamatot hátráltatja s teszi lehetetlenné az olyan ember, aki judáspénzért visszacsempészi a zsidót arra a helyre, ahonnan az egészséges nemzeti ösztön távolította el. Éppen a kereszténynek nincs joga kijátszani a zsidótörvényt s ha mégis megteszi, hosszú tünődésre őt is be kell rendelni — az internáló táborba!

A Magyar Futár

néhány hét előtt a zsidó kézen lévő magyar tőkék rendszeres ellenőrzését ajánlotta. Ha egy keresztény kistőkés megvásárolja a zsidó korcsmáját s készpénzben kifizeti a kialkudott vételárat, vajjon mihez kezd a folyósított összeggel a korcsmajogot elvesztett zsidó? Beteszi a bankba? ... Befekteti szolid üzletbe, anélkül, hogy titokban vezetőszerepet biztosítson magának? Esze ágába sincs! A legtöbb pénz ilyenkor az árupiacra ömlik, a zsidó titokban árut vásáról s anyagot köt le, nem a fogyasztás és a feldolgozás, hanem a nemzetgazdasági közös érdekeket súlyosan veszélyeztető spekuláció számára. S minél több pénz cserél gazdát az átállításban keresztények és zsidók között, annál nagyobb összegek rohamozzák meg a tisztességes kereskedelmet és az ország törvényeit, éppen a legnehezebb korszakában a háborús gazdálkodásnak. Aki a zsidó törvények alapján eladja üzletét, vállalatát, földjét, vagy magasabb végkielégítést vesz fel, mikor állását elhagyja, az jelentse be illetékes helyen, hogy milyen összegű tőkéhez jutott s mit óhajt kezdeni a pénzével ... Ez a rendszer nem veszélyeztetné a tulajdonjogot, de észszerű és törvényes keretek közé szorítaná az elhelyezkedést kereső tőkét. Megszűnne a spekulatív idegesség, a háztulajdon árának esztelen felverése és az élelmiszerspekuláció is, komoly enyhülést jelentő mértékben. Az olyan zsidó, aki törvényes formák között óhajtja pénzét felhasználni, nem panaszkodhatik a bejelentési kötelezettség ellen, s miért is panaszkodna minálunk, amikor olyan sok millió magyar, ha el is rendelnék törvényesen a tőkék ellenőrzését, bizony — semmit sem tudna bejelenteni ...

BARDOSSY ÉS RIBBENTROP A BERLINI PÁLYAUDVARON

SCAVENIUS DÁN KÜLÜGYMINISZTER felolvassa kormányának csatlakozó nyilatkozatát. Mellette Witting finn külügyminiszter

POPOV BOLGÁR KÜLÜGYMINISZTER BEJELENTI BULGÁRIA CSATLAKOZÁSÁT AZ EGYEZMÉNYHEZ

Baloldalán Tuka szlovák miniszterelnök és LU J-Wen, Mandzsuria m[illegible] bízottja

NÉGYSZÁZ MILLIÓ LÉLEK

Irta: RAJNISS FERENC

Világtörténelmi esemény zajlott le Berlinben, amelynek összetartó és építő kihatásait megérzi rövidesen az egész emberiség. Tizenhárom ország sorakozott fel, kinyilvánítani törhetetlen akaratát a bolsevizmussal harcbanálló küzdelemre s az *antikomintern egyezmény* szilárd kereteiben elhelyezkedett nemzetek egy *új világrend* megteremtésére vállalkoztak.

Nem *„szentszövetség"* alakult a német birodalmi főváros kancellári palotájában; nem a szellemi és a társadalmi reakció védői gyülekeztek össze, mint a bécsi kongresszusra, Metternich korában, vagy a páriskörnyéki békeparancsok kihirdetésére a világháború után . . . *Fiatal, friss nemzetek korszerű forradalmának vezérei teremtették meg az új irányt,* nyugaton a fasizmus, a nemzetiszocializmus és a spanyol falangizmus erői s a távolkeleten az *„új ázsiai rend"* hatalmas népe, olyan mozgalmakban, amelyek a dolgozó kisemberek millióit, a munkást, a földművest s az értelmiségi rétegeket, a haza és a nemzeti haladás nevében, halálos áldozatokra lelkesítették! A kommunizmus harcot hirdetett hazugul a kapitalizmus ellen, *az antikomintern szövetség azonban nem hajlandó eltűrni sem a kommunista, sem a kapitalista kizsákmányolást* s olyan állapotokat akar teremteni a világrend alapjaiban, hogy se a tőke túlkapása, se a munkás elkeseredése ne szolgálhassa többé a zsidóság világuralmi törekvéseit.

A zsidó *Marx-Mardoháj Károly* 1848-ban írta a Kommunista Kiáltványt, a gyűlölet, a romlás s a szellemi pestis politikai bölcseletét, amely az idők folyamán három egymást követő, de elválaszthatatlanul összetartozó nemzetközi szervezetet hívott életre; — az *I., a II. és a III. Internacionálét, mindig és állandóan zsidó vezetés alatt.* Minden kommunista és szociáldemokrata programnak Marx kiáltványa volt az alapja, Marx volt az új Mózes, aki a kényelmes élet vizét fakasztotta fel fajtájának, a proletárnyomor szürke sziklájából a Föld minden népei között . . .

„Reszkessenek az uralkodó osztályok a kommunista forradalomtól! A proletáriátus csak láncait veszítheti el, de megnyerheti a világot..." Ezt a marxi mondást ismételték közel egy évszázadon át a zsidó munkásvezérek, ez a tajtékzó, vad vijjogás forrósította meg az osztályharcot s ahogy az oroszországi forradalom 1917-ben bebizonyította, *volt is mitől rettegni,* de nem annyira a tőkésnek, mint inkább a munkásnak és az egész népnek.

Közben azonban, hosszú évtizedeken át *rengeteget veszített az európai munkásság,* mert a tőkések kihasználták a sok nagyhangú fenyegetést és a forradalomtól való félelmet *a maguk javára!* Felvonultatták a liberális államhatalmat a munkásság ellen, harci eszközökkel biztosították a profitot s *növelték az idegességet, hogy csökkenthessék a bért* . . . A zsidó vezérek ősi elátkozott ösztönökkel kivezették a nemzetből a munkásságot a nemzetközi sivatagba, ahol testvéri védelemre már nem találtak s csak a végcélt üvöltötték, vágyták szakadatlanul: *a világforradalmat.* A családos és tisztes megélhetést követelő ipari munkást a kufárok eladták a nemzetközi politika börzéjén, „szállították" egész országok munkásságát különböző hatalmi szövetségeknek a szabadkőműves páholyok s a zsidó titkos szövetségek jól rejtett csatornáin át. A *munkásság javarésze* csak a szakszervezeti tevékenységet látta, amelytől sorsának jobbrafordulását remélte s *nem is tudta, hogy milyen*

RIBBENTROP NÉMET KÜLÜGYMINISZTER MÉLTATJA A TÖRTÉNELMI ÓRÁT

Witting finn külügyminiszter testvérnépünk csatlakozását jelenti

BOLSEVIZMUS-ELLENES EGYEZMÉNY ÜNNEPÉLYES ALÁÍRÁSA A BERLINI ÚJ KANCELLÁRIA ERMÉBEN Balról-jobbra: Serrano Suner spanyol külügyminiszter, Bárdossy László, Ciano gróf és Ribbentrop német külügyminiszter

JAPÁN KÖVETE ALÁÍRJA AZ EGYEZMÉNYT

RO KÖVET, MANDZSUKUÓ MEGBÍZOTTJA ALÁÍRJA AZ EGYEZMÉNYT

FRONTJÁN

messze szétágazó kozmopolita összeesküvés hálójában vergődik.

Kik öltek, gyilkoltak, raboltak először a kirobbantott európai polgárháborúkban? . . . Kik hirdették elsőnek a diktatúrát? Kik kergettek százezreket jogtalanul és nevetve a nyomorúságba? Kik borították fel véres kézzel a jogrend alapjait? . . . A kommunista forradalmak története világos feleletet ád ezekre a szörnyű kérdésekre!

A marxista-zsidó vezérek voltak a polgárháború félőrültjei s ezek a megvadult kommunista — makkabeusok, amikor feltámadt mindenfelé a nemzeti ellenállás és fegyverrel verte vissza a fegyvert, egyszerre csak felfedezték az irgalmasság, az emberiesség, a szeretet és a megértés jelszavait, amelyeket *sohasem gyakoroltak* s kifejtették ékesen, hogy a diktatúra sérti az emberi méltóságot . . . Amíg ők diktáltak, addig sértetlen volt az emberi méltóság, ahogy zsidó írók és tőkések ezrei hirdették két évtizeden át, hogy *Szovjetoroszország a dolgozó nép paradicsoma.*

A dolgok és az események egymásutánját

A KAISERHOFI TALÁLKOZÓ RIBBENTROP TÁRSASÁGÁBAN BÁRDOSSY MAGYAR ÉS TUKA SZLOVÁK MINISZTERELNÖK KÖZÖTT

Ciano gróf bes él

A KAISERHOFI ESTÉLYEN:
Bárdossy László és Sztójay Döme beszélget Himmler birodalmi SS-vezetővel

Nincs különbség!

Antibolsevista kiállítás Budapesten

Ma nyilott meg a MOVE rendezésében az antibolsevista kiállítás, amelyről lapunk alábbi képsorozata hirdeti, hogy meglátogatása minden gondolkodó ember kötelessége

Plakátok a vörös diktatura idejéből. Hitvány jelszavakkal rombolták szét a zsidó vezetők az ezeréves országot

(Az A B- kiállításról.)

elfelejteni egy pillanatig sem szabad: — kezdetben volt a marxista terror s miatta és utána következett a nemzeti diktatúra! Ezt a sorrendet elhazudni nem lehet . . .

A *berlini antikomintern-egyezmény* kibővítése és meghosszabbítása 1946 november 24-éig, közös arcvonalat létesített a kommunista lázítás, szövetkezés, földalatti aknamunka és álcázott tevékenység minden formája és jelensége ellen. A moszkvai Komintern, — *a III. kommunista internacionálé*, — így üzent a nemzeti államoknak: *„Nyíltan szemébe vágjuk a világ másik felének, hogy harcot indítunk életre-halálra! . . .“* Most azután részük van a harcban, ha már utólag nem is tetszik nekik. *„Szovjetoroszország a világforradalom bástyája“*, — mondotta Sztalin, egy olyan beszédében, amelyben Angliát és az Egyesült Államokat, a *„burzsuj-imperializmust“* fenyegette meg, amely most végső és utolsó reménye . . .

A világtörténelem legnagyobb háborúja menydörög sok ezer kilométeres arcvonalon s minden európai ország jövője és boldogulása ennek a világnézeti leszámolásnak végső eredményétől függ. Sem szegény, sem gazdag nem zsongíthatja el a lelkiismeretét avval az önámítással, hogy semmi köze sincs a gigászi küzdelemhez, mert szándékán, akaratán túl, *a háború életének és utódainak sorsát is meghatározza.* A kommunista internacionálé ellen irányuló erők tevékenységét is döntően befolyásolja a háború, amit *Ciano* gróf, olasz külügyminiszter beszédében úgy fejezett ki, hogy *„ma a kommunizmus leverése szövetségeseire is vonatkozik, elsősorban Angliára . . .“* A brit birodalmat távoli földrészek érdeklik s Európát bármikor kiszolgáltatná a szovjetnek, hogy törje le és pusztítsa el az új világ izmos erőit. Az összefüggések bonyolult sokasága és a közvetlen célok elérésének feltétlen szüksége színezi és hangsúlyozza meg *Ribbentrop* német birodalmi külügyminiszter beszédét, amelyben a Kominternegyezmény aláírására összegyűlt államférfiak és a világsajtó képviselői előtt az államközi szövetség diplomáciai hátterét megvilágította.

Ribbentrop a kommunizmust az emberiség legszörnyűbb szellemi betegségének nevezte s hitet tett *az igazságos új világrend* mellett, amelyet a *demokráciák* sem tudtak felfedezni. A békeszerződések őrültsége és a legyőzöttek elnyomása idején, *Németország szövetséget ajánlott Angliának s készséget mutatott hatalmi eszközökkel is megvédeni a brit birodalmat.* Az elvakult Anglia nem fogadta el Hitler ajánlatát, engedett a zsidó befolyásoknak s kierőszakolta mondvacsinált kis okokkal a háborút, amelynek eddig *Churchill beugratott szövetségesei, Lengelország, Franciaország, Norvégia, Hollandia, Belgium, Jugoszlávia és Görögország az igazi áldozatai.*

Az 1939-es német-szovjet szerződés *nem volt könnyű dolog*, mondotta Ribbentrop. *Védekezni* kellett Anglia első bekerítő politikája ellen s

A demokrácia és a kommunizmus héber testvériségének bizonyítéka: Az Est Lenin-verse még a forradalom előtt 1917 karácsonyán. A zsidó méregtől dermedt meg az ország ellenálló ereje

(Az A B- kiállításról.)

AZ EST

Politikai napilap

FELELŐS SZERKESZTŐ: MIKLÓS ÁNDOR

Új Krisztus jött de oly közel ma még.
Hogy fel sem éri ez a nemzedék
S nem sugja szent érzések percein:
Lenin! Lenin!

S amikor a rosszaság már égig ért,
S bitangján szüretelték a vért,
Szólt: Ne legyen több vér s feketébb szín...
Lenin! Lenin!

Császároknak dörögve álljt kiált,
Elparancsolja a bitor halált,
Tárt karral vár vágyóknak válaszin...
Lenin! Lenin!

Termő lombbá lettek a fegyverek,
Testvérekké lettek az emberek,
Karácsony volt épp a föld terein...
Lenin! Lenin!

(Párizsi Polgári lapból.)

Szerelik az antibolsevista kiállításon azt a szovjetoroszországi vezérkari térképet, amely bizonyítja, hogy Budapest felé akart előnyomulni Európa szívébe a vörös hadsereg

Ez volt a jelszó 1919-ben, amellyel tönkretették a magyar önvédelem fegyveres erejét

(Az A B- kiállításról.)

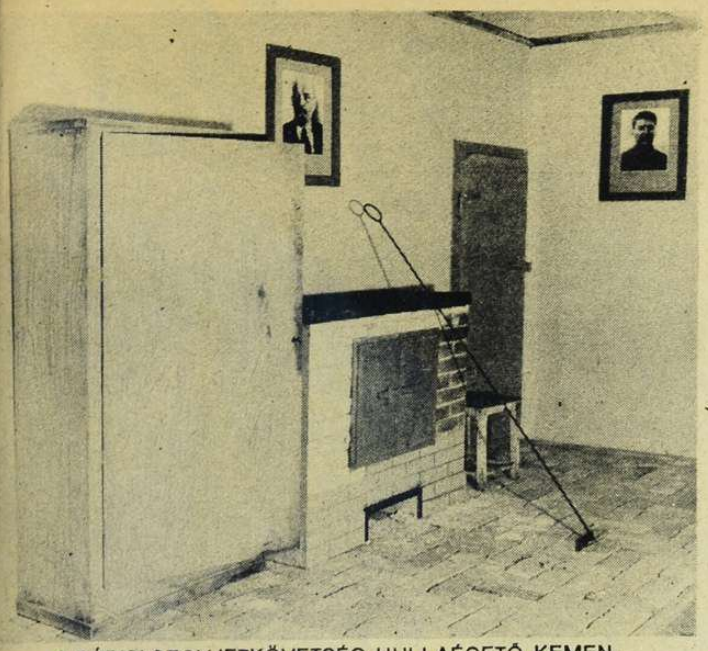

A PÁRISI SZOVJETKÖVETSÉG HULLAÉGETŐ KEMENCÉJE AZ AB- KIÁLLÍTÁSON. Itt tüzelték el a kellemetlenebb elvtársakat, hogy megtakarítsák a hazautaztatás költségeit. Fő az ökonomia . . .

Az I., II. és III. kommunista Internacionalé zsidó vezetése:

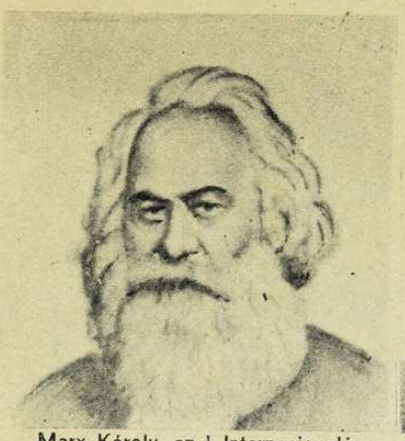

Marx Károly, az I. Internacionalé megalapítója. Zsidó

Friedrich Adler, a gyilkos, a II. Internacionalé volt vezetője. Zsidó

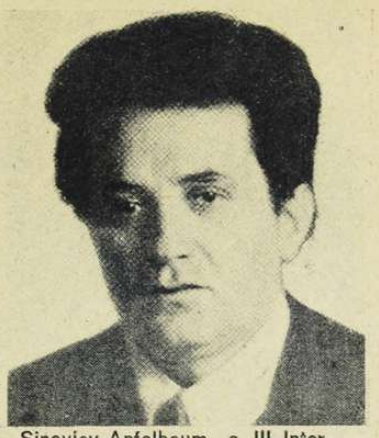

Sinovjev-Apfelbaum, a III. Internacionalé első vezetője. Zsidó

elhárítani az *angol-francia-szovjet fegyveres szövetség* veszedelmét, amely egyformán nehezedett Németországra és a szovjetbirodalom körül fekvő kis államokra.

Amikor 1939-ben a német delegáció Moszkvába érkezett, a szovjet már előrehaladott tárgyalásokat folytatott az *angol-francia katonai bizottsággal* . . . Ebben az időben Szovjetoroszországban voltak egyes megfigyelt jelenségek, amelyekből *egy józan változásra* lehetett következtetni s Németország megegyezett a vörös birodalommal s meg is tett mindent a szerződés tisztességes betartása érdekében, *de a kölcsönösség reményében súlyosan csalódott.* Sztalin Németország lassú elgyöngülésében reménykedett s addig is zsarolt. A szovjet belsejében változatlanul folyt az izgatás a *„fasizmus"* ellen s megkezdődött a seregek elhelyezkedése a határokon . . .

Churchill már 1940-ben kijelentette az alsóházban, *Cripps* követ bizalmas tárgyalásai és jelentései alapján, hogy *a szovjet Anglia oldalán avatkozik be a háborúba!* Ugyanezen a titkos ülésen biztosította Churchill a képviselőházat Roosevelt *korlátlan* segítségéről. A Balkánon, az angol és a szovjet ügynökök 1940-ben együtt dolgoztak s *közösen készítették elő a szerb puccsot.* A tengelyhatalmak ellen a világ zsidósága, a plutokrata milliomosok, az angolszász demokráciák és a nemzetközi kommunisták egy táborban vannak.

A szovjetháború a világtörténelem legnagyobb katonai cselekedete. Moszkva világuralmi terveit állati szintre lezüllesztett néppel akarta megvalósítani. Mindent feláldoztak szovjetföldön a fegyverkezések s rabszolgauralmat teremtettek, elképzelhetetlen lelki és testi kárára a dolgozó lakosságnak. A szovjet birodalom óriás része már a tengelyhatalmak rendelkezésére áll. Lesz elég gabonája és nyersanyaga Európának s a kialakult erőviszonyokat az Egyesült Államok beavatkozása sem tudja megváltoztatni. *Anglia nem győzhet többé s forradalomra hiába vár!* Európa népei közelebb kerültek egymáshoz s az egészséges népek finom ösztöne megtalálta az utat a közös jobb jövő felé. *Közös vér folyik az új Európáért s a fiatal népek szövetsége legyőzi a zsidó üzletet és a politikai elnyomatást . . .*

Ribbentrop beszéde széles távlatokban értelmezi a kommunistaellenes egyezmény világnézeti alapjait s összefogja a háborús célokat, amelyekben a csatlakozott országok egyetértenek.

Az új államközi szövetség, a szabad és egyenlő jogú országok önkéntes összeállása szilárd biztosítéka annak, hogy a nagy háború után, *a béke áldott kora gyorsan begyógyítja a sebeket, eltakarítja a romokat s a közösség gondolatában megszervezett Európát soha nem álmodott felvirágozás erősíti meg.*

A magyar nemzet a lelkében is csatlakozott a komintern-egyezményhez. Végigéltük a vörös zsidó uralmat, láttuk a marxizmus összes változatainak fekete csődjét, tudjuk, hogy a nemzetköziség elve zsákutcába, idegen érdekek ingoványos területére hajszolta, űzte a magyar dolgozókat s most már nyitott szemekkel akarjuk megpróbálni *a nemzeti boldogulást, a hasonló gondolkodású európai népekkel együtt!* A kommunizmus a szegények átkának bizonyult s az Internacionálé a zsidók fülébe harsogott megváltást. *Új világ van keletkezőben, amely kizárja a vámszedőket s méltó helyére vezeti a dolgozó embert nemzetének erős, egészséges családjában. Négyszázmilliós táborban menetel a magyar, nemes rendeltetésének megvilágosodó útjain . . .*

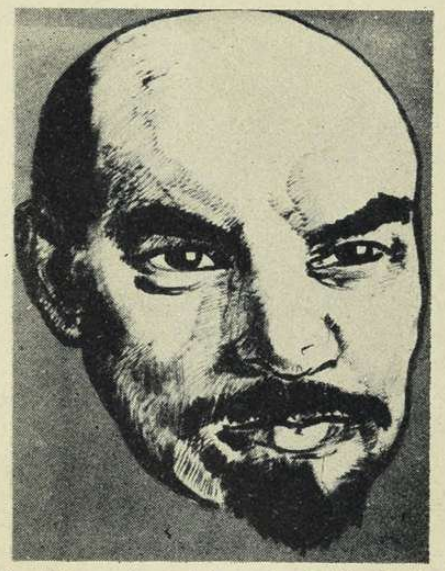

Szovjetorosz Lenin-kép, — kevés hizelkedéssel
(Az A B- kiállításról.)

A „kalapácsos ember" az antibolsevista kiállításon

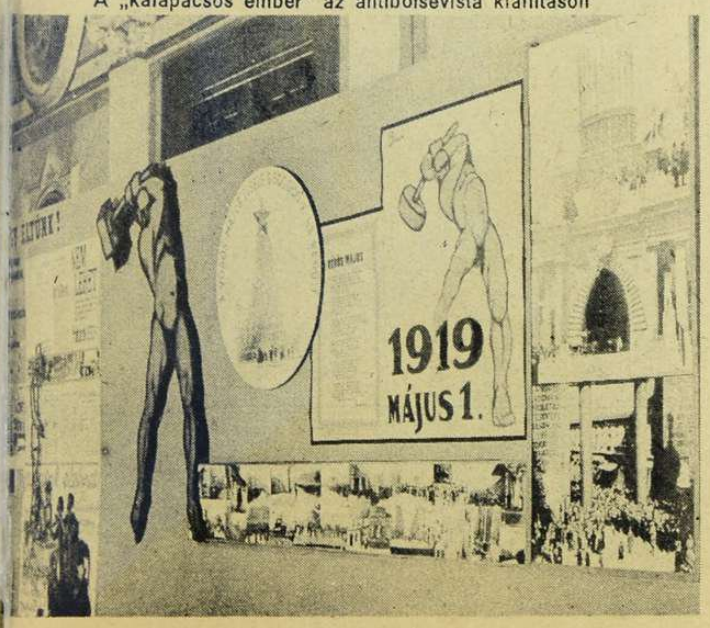

ZSIDÓ VEZÉRI-ARCKÉPCSARNOK a magyarországi kommunizmus kalandoráról az AB-kiállításon. Erről a sötét társaságról mondják még ma is a fajtesivérek, hogy köztük, „zsidók is" voltak, — de általánosítani nem szabad . . . !

Világ

AKIK MÁR NEM FÉRTEK BE... Lindbergh ezredes beszél a newyorki Madison Square Garden zsúfolt óriás termében Amerika háborús beavatkozása ellen s megrázó beszédét az utcán is sok ezren hallgatják...

AZ OLASZ TRÓNÖRÖKÖSNŐ VÖRÖSKERESZTES OKLEVELEKET OSZT KI RÓMÁBAN

VÖRNLE JÁNOS ankarai magyar követ kíséretével távozik a török nemzetgyűlés épületéből, ahol Inönü elnököt üdvözölte

ROOSEVELT BESZÉDET MOND EGY WASHINGTONI VACSORÁN A DEMOKRÁCIÁK ÉS A SZOVJET KÖZÖS GYŐZELMÉRŐL... A SZÖVETSÉG MÁR MEGVAN, CSAK A GYŐZELEM HIÁNYZIK...

ESŐS NAP TOKIÓBAN. A japán nők magas facipőkben s széllel bélelt kimonóban vígan menekülnek a vihar elől

...ijság

MOSCARDO TÁBORNOK, az Alcazar hős védője, átvette a spanyol sport irányítását s meglátogatta Berlinben Tschammer von Osten birodalmi sportvezért

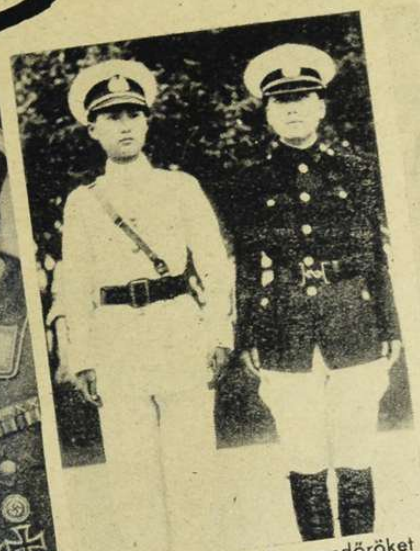

Nankingban női rendőröket állított szolgálatba az úi kínai kormány...

AZ OLASZ KIRALY MEGLÁTOGATJA A HÁBORÚS MÜVÉSZET RÓMAI KIÁLLÍTÁSÁT

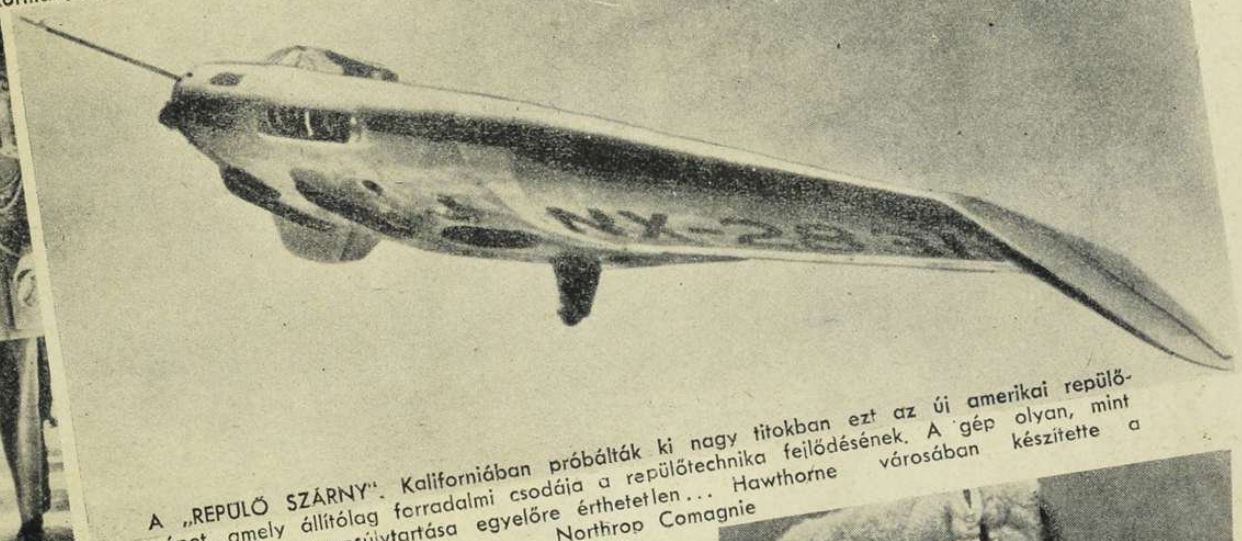

A „REPULŐ SZÁRNY". Kaliforniában próbálták ki nagy titokban ezt az úi amerikai repülőgépet, amely állítólag forradalmi csodája a repülőtechnika fejlődésének. A gép olyan, mint egy szárny, egyensúlytartása egyelőre érthetetlen... Hawthorne városában készítette a Northrop Comagnie

SZÍRIA ÚJ ELNÖKE, El Hassani sejk, teljes díszben, az áruló de Gaulle tábornok csapatainak tisztelgését fogadja. El Hassani Anglia ügynöke volt s az is maradt...

SIR ALLAN BROOKE AZ ANGOL VEZÉRKAR ÚJ FŐNÖKE, AKINEK KINEVEZÉSÉT A „FIATALSÁG" GYŐZELMÉNEK ÜNNEPELTÉK MEG. BROOKE MÁSFÉL ÉVVEL FIATALABB ELŐDJÉNÉL...

MACKENSEN TÁBORNAGY 92 ÉVES

NEM IS OLYAN EGYSZERŰ... Szofiában úi női tűzoltó szervezetet alakítottak s tagjait a legnagyobb teljesítményekre is kiképezik

A LENINGRÁDI MAGYAR TÚSZOK, akik halálos ítélettel sinylődtek a szovjetbörtönben, bajtársi találkozóra jöttek össze Budapesten az Antikomintern-egyezmény aláírásának napján. A szovjet igaz ismerői, vacsorájukon 242 pengőt gyűjtöttek össze a harcoló magyar katonák karácsonyára. Az összeget a Magyar Futár eljuttatta a Vörös Kereszt központjához.

NÉMET GYALOGSÁGI OSZTAG ELŐNYOMULÁSA A SIVATAGI VIHARBAN...

OLASZ GÉPESÍTETT OSZTAG ROHAN ELŐRE A VESZÉLYEZTETETT PONTOKRA

A HALFAYA-SZOROS KÜLSŐ VÉDELMI VONALÁBAN légvédelmi ágyúk küzdenek az angol tüzérség ellen. A távolban már az égre raizolódik a bevágódó lövedékek füstje...

TŰZ AZ ELŐRETÖRŐ ANGOL HARCKOCSIKRA!

NÉMET PÁNCÉLOS OSZTAG FELFEJLŐDÉSE A HARCRA

TOMBOLÓ CSATÁK a sivatagban

A világ figyelme Északafrika felé fordult, ahol Anglia birodalmi erejének végső megfeszítésével s közel félévi lázas előkészület után, összegyűjtött seregeit rohamra küldte. Emberben és anyagban **óriás túlerővel** indult meg az angol támadás az olasz-német állások ellen s Churchill úgy gondolta, hogy az amerikai származású harcikocsik áradata egyszerűen elsöpri s egyetlen nap alatt felmorzsolja a tengelyhatalmak ellenállását. **A lerohanás nem sikerült!** A tobruki arcvonalat nem tudta áttörni a friss csapatokkal megerősített angol helyőrség s **Sidi Rezegh** felől sem sikerült az előnyomulás Tobrukig... **Véres, nehéz ütközetek dühöngenek a sivatagban, a tengerparton és a levegőben.** Hajók, repülőgépek, harcikocsik, tüzérségek és gyalogsági csapatok csapnak össze, hullámzik a front, helyenkint változó a hadiszerencse, de még London is dermedten ismeri el a nagy garral megtámadott **olasz-német haderő csodálatos bátorságát és harci lendületét.** Sohasem volt még az emberiség történelmében ilyen sivatagi harc s a marmarikai viharvert homokon új hősköltemény születik. Anglia oldalán áll az évszázados tapasztalat, a túlerő, a flotta, a szárazföldi összeköttetés a birodalom emberanyagához, de oldalára sodródhatik, — a **vereség is... Európa visszafojtott lélegzettel lesi az új híreket s a nacionalista országok boldogan fogadiák a tudósításokat a tengelyhatalmak hősi seregeinek példátlan ellenállásáról.**

ZUHANÓBOMBÁZÓK BEAVATKOZNAK A PÁNCÉLOS HARCKOCSIK VIASKODÁSÁBA...

GÉPPUSKAÁLLÁS A HALFAYA-SZOROSBAN

62 FOK A HARCKOCSI FORRÓ BELSEJÉBEN! A tűző afrikai nap már hűvös megkönnyebbülés a katonának, ahogy izzadt homlokát megtörli...

PARANCSKIADÁS AZ INDULÁSRA. Rommel tábornok katonái kemény, elszánt, harcedzett legények...

ROMMEL TÁBORNOKRÓL még az angol hadijelentés is elismeri, hogy katonáival az első vonalban küzd

ANGOL FOGLYOK KÍVEZETÉSE A HARCVONALBÓL...

A LÉGI HARC ÁLDOZATA. Szétroncsolt angol repülőgép a marmarikai partvidéken

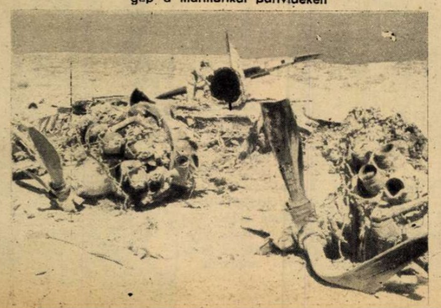

JÖNNEK AZ ANGOLOK! Őrszem a sivatagi állás előtt, ahol kocsinak és embernek nyoma árulóan megmarad a finom homokon...

A HÁBORÚ

ÖZIKÉT FOGTAK a honvédek Délukrajnában... A kis fogoly nyugodtan tűri a magyar katonák kedveskedéseit

A REPÜLŐOSZTAG CSÓKÁJA. Az egyetlen beltag, aki nem kerül komoly veszedelembe...

GYANUTLANUL BEFUTOTT a szovietkocsi a németek által megszállott faluba az Azóvi-tenger partján. Ilyenkor csak a feltartott kéz segít...

GYERÜNK, FIATALEMBER! Harc közben elfogott szovjetpáncélos legénységét barátságosan kiemelik helyükről...

WISKIJ, A FIATAL OROSZLÁN egy híres repülőraj kedvence. A berlini állatkert ajándékozta a levegő hőseinek

A LOVAGKERESZTES VERRA KAPITÁNY, a híres német vadászrepülő hősi halált halt a keleti fronton. Verra kapitány 1940-ben angol fogságba került, kétszer megszökött, de újra elfogták és kivitték Kanadába, ahonnan vakmerő szökéssel, kalandos utakon újra hazakerült s azonnal szolgálatra jelentkezett. Személyesen 21 ellenséges repülőgépet lőtt le...

CSATA UTAN... A finn arcvonalon a vörös terroristák már le is vetköztették egyik halott társukat, mielőtt elmenekültek...

FINN KATONÁK elfoglalnak egy megrohamozott mély orosz állást. A vörösök tompa, kábult megadással üldögélnek földalatti fedezékükben s még nem hiszik el nagy szerencséjüket; — hogy életben maradnak...

MÉLYSÉGEIBŐL

A FIATAL ÉLET a harcterek kegyetlen megpróbáltatásaiban is vígasságot talál...

ALUDNI, ALUDNI ALUDNI!...

„NEHÉZ LESZ FELMELEGÍTENI AZ ÉSZAKI SARKOT..." Német hegyi vadászok a Jeges-tenger partján kályhát szerelnek össze a földalatti fedezék számára. Örülnek előre a pattogó tűznek

AMIKOR NEM FUT BE A MOZGÓKONYHA...

A KITÖRÉSI KÍSÉRLET VÉGE A LENINGRÁDI FRONTSZAKASZON...

HOEMBER A REPULÓTÉREN. Elmerülő buzgalommal alkot a pilóta, mielőtt új harcba indul...

A ROSZTOVI HARC!

A német páncélos csapatok bevonulnak a városba

Rosztov eltorlaszolt utcáit rövid és heves kézitusában megtisztították az ostromlók a szovjetcsapatoktól

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS

Anglia az északafrikai kockára dobta maradék tekintélyének roncsait s az óriási birodalom politikai vezetősége megbűvölten nézi a hadiszerencse boszorkányos ingadozását. Ki nyer, ki veszít? . . .

Németország a november 18-i heves angol támadás óta változatlanul tartózkodó a híradásban s nem bocsátkozik katonai jóslásokba a marmarikai harcok jövendőjéről. *Churchill* viszont az első izgalmakban a döntés lehetőségét *két órára rövidítette* az alsóház előtt, ami egy 300 kilométeres arcvonalon olyan lehetetlen, groteszk és nevetséges állítás, hogy egy tapasztaltabb közkatona is elpirulna a kimondásától. A két óra két hétbe bővült s még mindig nincs döntés, csak az eltúlozott győzelmi híreket cáfolták meg közben maguk az angolok is.

A londoni sajtó tovább édeleg a *„második front"* meséjében, ami nem árt a tengelyhatalmaknak, de nem segít a szovjetnek. Sztalin úgy képzelte el a második frontot, hogy az *tehermentesíti* egyelőre a veszélyeztetett szovjet arcvonalakat s elvon seregeket, légi erőt és utánpótlást a vörös hadak átszervezésének égetően szükséges idejére. Mindez jámbor óhaj maradt, mert Anglia a sors különös rendeléséből, nem tudta összeegyeztetni elsőnek ismert saját érdekeivel a hőn szeretett kommunista szövetséges megsegítését. *Északafrikában tiszta angol célokért folyik a megkísérelt hatalmas támadás. Sir Claude Auchinleck* nilusi hadserege, — amelynek létszámát az angol jelentések gazdagon felszerelt 750.000 főre becsülik, — nem a Kaukázus, hanem *Francia-Északafrika* felé szeretne menetelni s a Fekete-tenger vizein pusztuló szovjet hajóhad megsegítése helyett, az angol uralmat próbálja biztosítani a *Földközi-tengeren* . . . Anglia nem szentimentális s kezét egy világboldogító sóhajjal, következetesen maga felé hajlítja, — ha lehet . . .

A tobruki rejtély

nem oldódott meg a hét folyamán s titok borul egyelőre *Bardia* elfoglalásának hírére is. Az angol sajtó a tobruki és az Egyiptomból előretörő csapatok egyesülését már a nagy küzdelem első napjaiban megünnepelte, anélkül, hogy a hír megerősítésére gondolt volna. A német és olasz jelentések szerint az összes eddigi kitöréseket véresen visszaverték, a város körül szilárd az ostromló acélgyűrű, Bardia viszont a jelzett időben nem esett el.

Az angol helyi és kezdeti sikerekben nem lenne semmi csodálni való, mert *az öthónapos előkészület, a jobb utánpótlási támaszpont és a számbeli fölény* nagy sikereket is megmagyarázna, — ha volnának, aminthogy egyelőre még nincsenek. A Marmarikában felvonult *8. angol hadsereg*, régi jó szokás szerint, tele van *indusokkal, délafrikai, újzélandi és ausztráliai csapatokkal, lengyel és cseh különítményekkel s a szigetországi angol a legkevesebb a harcvonalban.* A mozgásba helyezett hadigépezet elszánt lendülettel tört az olasz-német állásokra, napokon át dühöngött a páncélos erők félelmetes csatája s *Szollum* és *Bardia* vonalán az ádáz légi és szárazföldi ütközetek minden órában kiújultak. *Szollumtól nyugatra tört meg először a viharos támadás, ahol az angol 4. páncélos hadosztályt felmorzsolták az olaszok s parancsnokát, Sperling tábornokot is foglyul ejtették.*

A következő napon a híres olasz *Ariete-hadosztály* megsemmisítette a 22. angol páncélos dandárt s a *Savona*-hadosztály is megállította maga előtt egy merész ellentámadással az angol rohamot. A *légi párbajok* megsűrűsödtek az arcvonal szélességében és mélységében, érzékeny kölcsönös veszteségekkel, ahogy a férfiasan becsületes olasz beszámoló jelenti. A feldúlt *Sidi Rezegh* körül folyó elkeseredett ütközetekben, egyhetes gyilkos csatákban igen komoly angol egységek szóródtak szét és *Armstrong tábornok is olasz fogságba került, 5000 katonájával együtt.*

Tobrukból ki tudja, hány kitörés volt, a szélrózsa minden irányába, állandóan sikertelenül. Különösen erős harcok fejlődtek ki a város keleti arcvonalán, ahol a *Bologna-hadosztály* hősiessége szorította régi állásai közé az angol csapatokat. A jelentésekből kitűnik, hogy a Tobruk felszabadítására irányuló angol külső támadások *középső szakaszán* a legheveseb az áttörési szándék s *itt jutott fogságba James Karges angol tábornok, 1000 katonájával együtt, 50 harckocsi elvesztése után.* Ezen a szakaszon *Delmer Park*, az amerikai hadsereg technikai megfigyelő tisztje túlközelről tanulmányozta az Egyesült Államokból szállított páncélosok ellenállóképességét s egy német géppuska szórásába került, halálos következményekkel. Delmer Park az amerikai hadsereg első hősi halottja ebben a háborúban.

Az utolsó jelentések szerint az átmenetileg meggyengült és elbágyadt angol haderő a *friss tartalékok beérkezése után új támadásba kezdett.* Sidi Rezegh vonalán *Rommel* csatázik s csapatainak elszánt kemény erejéről az angolok is megemlékeznek. *A helyzetet áttekinteni nem lehet s a nemzetközi sajtóban ismertetett hírek, állások és harcterek összefüggései homályosak és ellentmondók. Az angol sajtó mérsékelte a győzelmi mámort s igen valószínű, hogy nem ok nélkül szerénykedik . . .*

A *Földközi-tengeren* megélénkült a harci tevékenység. *Szollum* előtt *Tiesenhausen* báró, egy német tengeralattjáró parancsnoka megtorpedózott *egy angol csatahajót* s a kireneikai partok előtt is elsüllyesztettek egy *angol rombolót*, az olaszok pedig *3 angol tengeralattjárót pusztítottak el!* Olasz repülők súlyosan megrongáltak *egy angol cirkálót* és többször bombázták *Malta kikötőit.*

Keletafrikában *Gondar* beszüntette a féléves hősi ellenállást s a csekély létszámú életben maradt olasz helyőrség angol fogságba került.

Moszkva tévedése

nyilvánvaló a hét híreiből. A szovjethadvezetőség az afrikai első győzelmi harsonázásra elhitte, hogy

NÉMET ELŐŐRSÖK A SZOVJETFEDEZÉKEK VONALA ELÖTT

A BOMBÁKAT IS SZÁNON HUZATJÁK A REPÜLŐGÉPEKHEZ

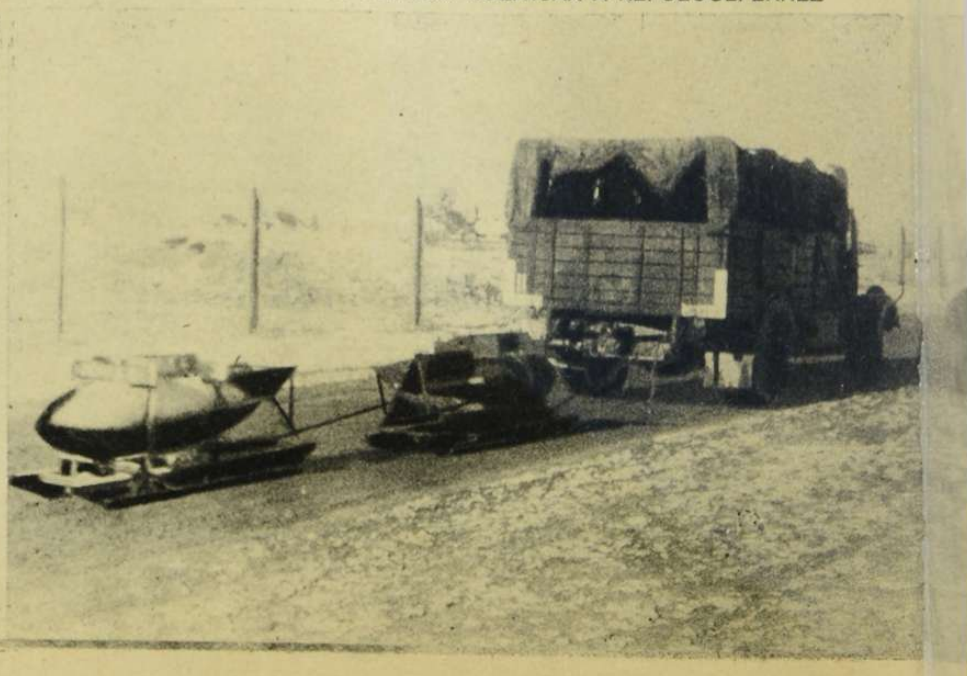

A rosztovi bevonulás után, ahogy azt hivatalosan jelentik, a felbujtott vörös partizánok alattomos módon megtámadták a csapatokat és ezért a német megszálló csapatok kivonultak a város belső részeiből, hogy példaadó szigorral magbüntessék a vétkeseket.

AZ ÉGEI TENGEREN ÁT ZÚG A JU 88 HARCIGÉP, RÉSZTVENNI A MARMARIKAI CSATÁBAN . . .

UJ FORDULATOK

a *nagy ellentámadások* sikerének korszaka elérkezett és sikertelen próbálkozásaival fantasztikusan megnövelte a háború áldozatainak számát. *London és Moszkva egymástól kérik és egymástól remélik a tehermentesítést s ebben a furcsa játékban sohasem lehet tudni, hogy melyik tulajdonképpen a becsapott fél . . .*

Moszkva körül állandó a német hadsereg lassú, de *biztosított térnyerése.* A páncélos seregtestek éles fogazata északon és délen mélyebbre nyomul a szovjetfőváros térségébe, nyugatról pedig lángszórókkal felszerelt harckocsik sűrű vonala töri át a védelmi állásokat. Északnyugaton *Szolnecsnogorszk* elfoglalásával már 50 kilométerre csökkent a távolság, de elesett *Klin* városa is, *Kalinin—Moszkva félútján!* Nyugat felől *Volokolamszk* bevétele a legfontosabb esemény, mert ezt az útvonalkereszteződést a szovjet állandóan mint az *ellenállás központját* emlegette. Az északi és nyugati félkörben a moszkvai külső erődítmények átlagos *70 kilométer* távolságban húzódtak a fővárostól, ezt az övezetet mindenütt áttörték az ostromló csapatok s a *belső tábori erődvonal* előtt állanak, *35—40 kilométerre Moszkva központjától.* Az angol sajtó sötéten ítéli meg a közeljövőt. A szovjetrádió azt hirdeti, hogy *Moszkvánál dől el a kommunista köztársaság sorsa. Suchov* tábornok mozgosította az asszonyokat és a fiatalságot is a városvédelemre, mert a német zuhanóbombázók *Moszkva mögött fokozódó erővel dolgoznak,* megbénítják a forgalmat, szétverik a beérkező egységeket s már fényes nappal is rátámadnak a főváros katonai célpontjaira. A moszkvai legnagyobb repülőtér a tűz és a láng martaléka lett . . .

Rendkívül érdekes a helyzet *délen,* ahol *Guderian* tábornok sokszor elparentált, de soha el nem veszett páncélosai szorongatják a vörösöket. Az óvatosan fogalmazott moszkvai *Exchange*-távirat szerint, *„a bekerítő hadműveletek tekintélyesen előrehaladtak s a szovjet védelmi állások háta beleolvadt a harctérbe . . .“* Ennél ravaszabban már nem igen lehet gyengédre hangszerelni azt a nyers igazságot, hogy *Guderian megkerülte Tulát, elérte Rjazani körzetét s tekintélyes erőkkel átlépte az Oka folyót.*

A moszkvai végveszedelem s talán az a Londonból terjesztett tévhit, hogy a németek a keleti hadszíntérről vetnek át légi egységeket Afrikába, általánosnak mondható ellentámadásokba verte a vörös hadsereget. *Rosztovnál* Timosenko két lovas kozák hadosztályt zúdított a szövetséges csapatokra, amelyekből széles sávokat kaszált ki az ágyútűz a teljes összeomlásig. Rosztovban a partizánok utcai harcokat szerveztek, a német hadvezetőség pedig kirendelte a város belső részéből a megszálló egységeket, hogy szigorúan megbüntesse a hadviselés elemi szabályait megsértő lakosságot . . . A doneci kanyarban nehéz tüzérséggel, páncélosokkal és harci repülőkkel bőven támogatott nagy szovjet ellentámadás indult meg, anélkül, hogy komolyan

A TENGERALATTJÁRÓ HÍDŐRSÉGE FIGYELI AZ OCEÁNT S KUTATJA AZ ANGOL HAJÓKAT . . .

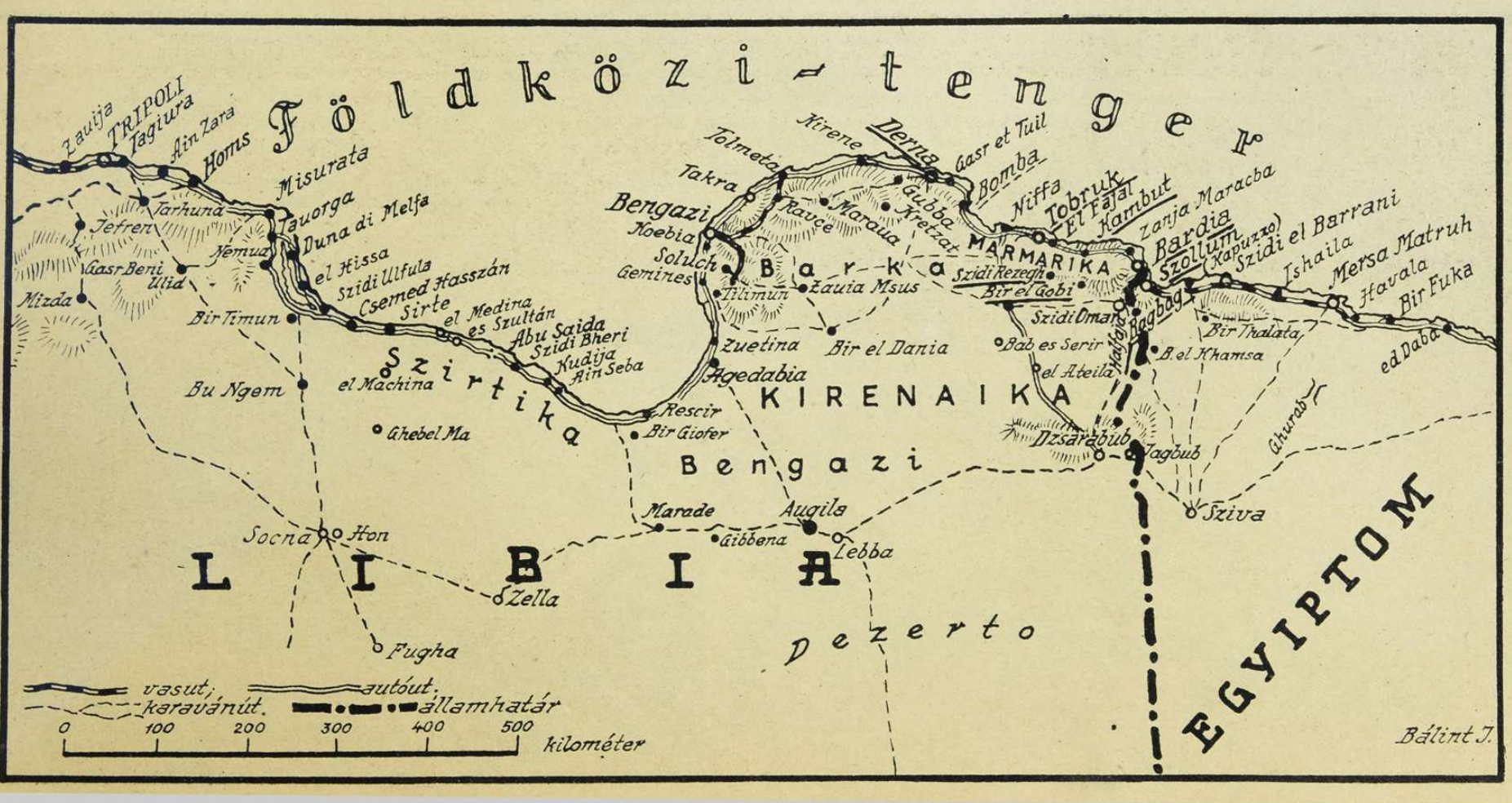

KUTATÁS A GYILKOS PARTIZÁNOK UTÁN

Alig látszó földalatti rejtekhelyről piszkálták ki a partizánt, de lehet, hogy a társai még a fedezékben vannak...

A MAGÁNYOS HARCOS

Ez a Litzmannstadti utász őrvezető, a lángszóróval és néhány kézigránáttal, egyedül, egy nap, hét szovjet kiserődöt foglalt el és 50 foglyot terelt hátra...

ERDEI HARC LENINGRÁD FÖLÖTT...

RESCHKE KAPITÁNY, AZ ARK-ROYAL-T ELSÜLLYESZTŐ TENGERALATTJÁRÓ FIATAL PARANCSNOKA

KLEIST VEZÉREZREDES, A ROSZTOVI GYŐZŐ AZ ELFOGLALT IPARVÁROSBAN

kifejlődhetett volna. *Jellemző adat, hogy egy megtámadott német felderítő osztag előtt ezer szovjetkatona maradt a csatatéren!...* Rosztovtól Moszkváig és Moszkvától Leningrádon át az északi finn állásokig érezhető az egységes szovjetparancs a támadásra, ami az utolsó kiképzett tartalékok biztos pusztulását jelenti. A német hadosztályok tűzereje felülmúlhatatlan s az egyesített tüzérségi és gyalogsági tűz, a légi erők állandó segítségével vérbe fojtja a félőrült támadási kísérleteket. *Leningrádból* is tekintélyes csapattestek törtek ki, de sehol sem találtak felkészületlen ellenségre s rengeteg halott hátrahagyásával kényszerültek visszavonulni. *A keleti hadszíntéren eddig egyetlen nagyobbszabású szovjet ellentámadás sem sikerült, de mindegyik az esztelen ember- és anyagpazarlás botrányos rekordját állította fel. A déli és a középső szakaszon az új rohamőrületben 24 óra alatt 300 szovjet repülőgép égett szét, az Ilmen-tó déli szakaszán 6 támadó zászlóalj és egy támogatásukra bevetett ezred, mintha lekaszálták volna, úgy bukott el a cél előtt, az északi arcvonalon megtámadott finn állásokból egy gyönge előretolt vonalat sem tudtak elfoglalni, de minden ilyen akcióban a halottak száma messze felülmúlta a foglyokét... A szovjet, a nagy sirású, előkészíti önmaga lebukását a sírba.* Leningrádot tüzérség lövi, Moszkva ellen már felvonulnak az ágyúk, a Donec-medencében és az Azovi-tenger partjain csak sietteti a végkifejlést a szovjet támadás s a krimi félszigeten Szebasztopol az utolsó, romlásra ítélt fellegvára a vörös lobogónak...

Anglia ellen

sem szünetel a harc az Atlanti-oceánon és a szigetország földjén. A La Manche-csatornában a gyors

SZOVJETDÍSZBEN A SZOVJET ELLEN

A lelőtt szovjetgépből kiugrott pilóta ejtőernyőjéből készült villámgyorsan a sok hókőpeny a német katonák és az ágyú leplezésére. Így várják a páncéltörők az ellentámadást...

A DON PARTVIDÉKE A SZOVJETCSAPATOK MÖGÖTT

A német harcigépek szétszaggatják a visszavonulás útjait

GUDERIÁN TÁBORNOK, A NÉMET PÁNCÉLOS HADOSZTÁLYOK HÍRES PARANCSNOKA MEGBESZÉLÉST TART A MOSZKVAI KÖRZETBEN

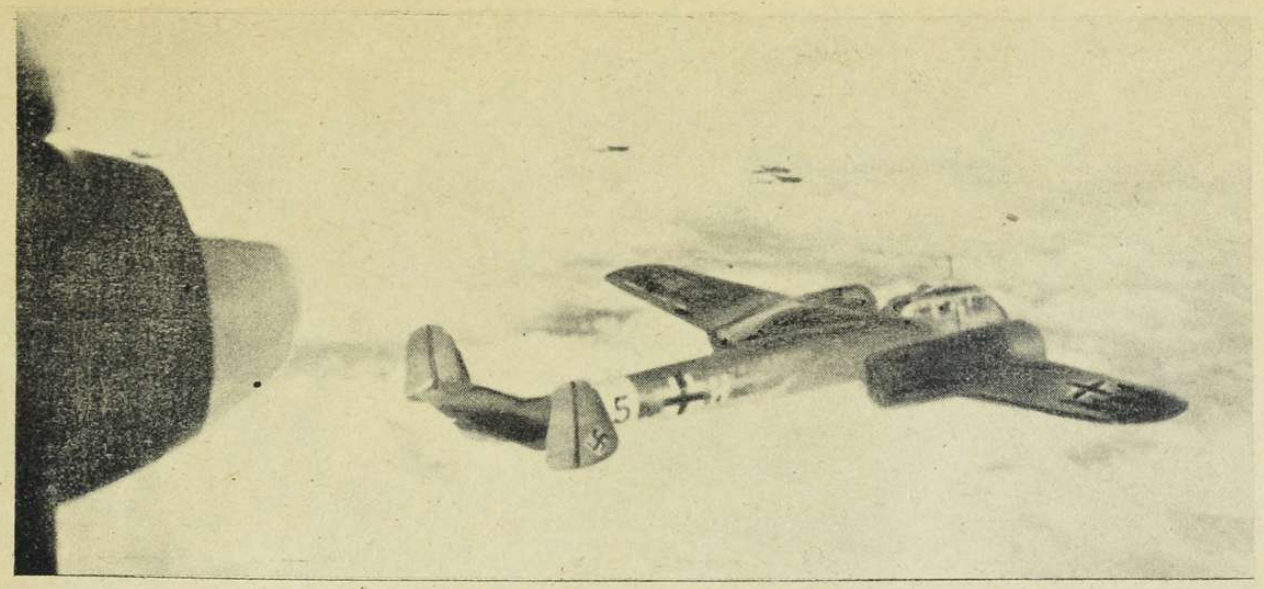

DO. 17 Z HARCIGÉPEK MOSZKVA MÖGÖTT PUSZTÍTJÁK AZ ELLENSÉGET

A MOSZKVA KÖRÜLI HARCOK

HAVAS ÁLCÁZÁS a moszkvai fronton

kisegységek meglepő háborúja erősödik. *Baethge* sorhajóhadnagy. flottillája megtámadott egy nagyobb karaván t, harcbaszállt a biztosító rombolókkal és elsüllyesztett négy kereskedelmi hajót, 16.500 tonna űrtartalommal. *Anglia* néhány gyorsnaszáddal a francia tengerparton *partraszállást kísérelt meg,* de a védelem könnyen visszaverte a csábító vállalkozást, amelyben három angol naszád elsüllyedt. Német gyorsnaszádok *az angol partok közelében* elsüllyesztettek egy 7000 tonnás tartályhajót és megtorpedóztak egy nagy gőzöst. A hét folyamán a német *légierő* angol kikötőket és ipartelepeket is sikeresen bombázott, *de a nagy találkozás most az északafrikai és a földközitengeri légi térben tombol az angol és a német repülők között s nem járunk messze az igazságtól, ha azt állítjuk, hogy Afrikában is a véglegesen kialakuló légi fölény dönti majd el a makacs mérkőzést az erősebb fél javára . . .*

Anglia gondja egyébként a Csendes-oceán partjai felé terjed. *Az amerikai-japán viszony, legalább a közeljövő hónapjaira* néhány napon belül megvilágosodik. Washingtonban enyhítették a feszültséget s a japán követeknek átnyujtott feljegyzéseket már nem nevezik *ultimátumnak,* csak a békés megegyezés felvázolt *előfeltételeinek. Roosevelt* elnök is nyilatkozott s azt mondotta, hogy jövőre ilyenkor talán már harcol az amerikai tengerész és a katona az amerikai életformákért, de az is lehet, hogy egy nyugodtan eltelt évre tekint majd vissza . . . Az Egyesült Államok csendesoceáni szigetein *riadókészültség* van s az angol katonai hatóságok *Singapurban* beszüntették a szabadságolásokat s a legénységet *menetkész* állapotba helyezték. *Ausztráliában rendkívüli haditanács volt. Japán háborús tevékenysége Kína területén megélénkült. Burmába angol erősítések érkeztek a Thai-földi határra. Bangkoki jelentés szerint Thai-föld kormánya elrendelte a részleges*

MOSZKVA KÖRÜL ELFOGOTT SZOVJETTISZTEK SIETNEK ÖNKÉNTES BUZGALOMMAL A FOGOLYTÁBOR FELÉ . . .

KALININ HATÁRÁBAN A BEVÁGÓDÓ GRANÁT LÉGNYOMÁSA FELFORDÍTOTTA A VILLAMOST

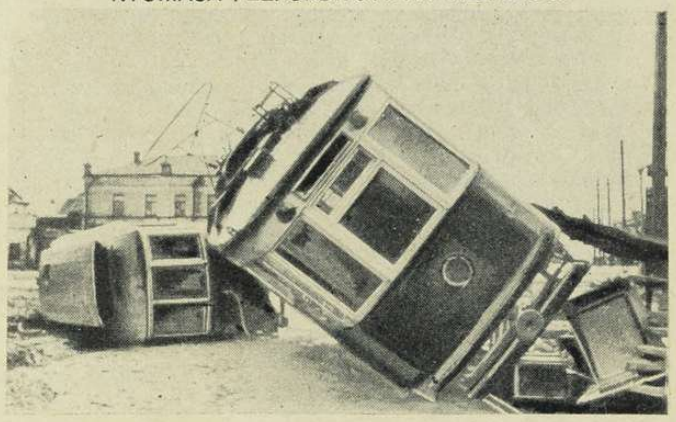

ROBBANTOTT VÍZIÚTON SZÁLLÍTJÁK AZ UTÁNPÓTLÁST A MOSZKVÁT OSTROMLÓ HADAKNAK

PÁNCÉLOSOK FELVONULÁSA A MOSZKVAI TÉRBEN

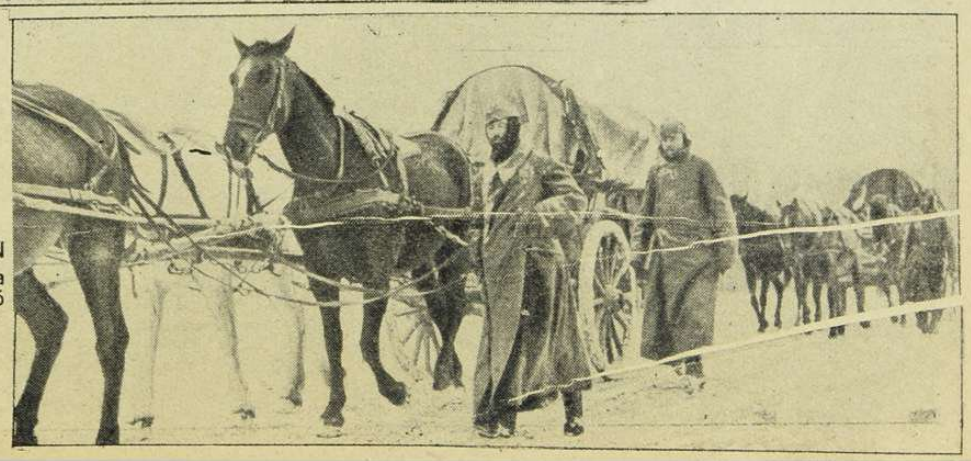

A MOSZKVAI FŐVONALON éjjel-nappal szállítják előre a lőszert és az élelmet a harcoló csapatoknak

MESSERSCHMITT-ROMBOLÓK, alacsony repülésben szétbombáznak egy szovjet menetoszlopot

HÓVIHARBAN
embertelen nehézségek között szállítják a rohamágyút a moszkvai első vonalba...

mozgósítást s nyilatkozott, hogy a körülmények gyors változása következtében, esetleg fegyverrel kell megvédeni az ország függetlenségét...

Amerikai csapatok megszállták Holland-Guyana értékes bauxit telepeit, Brazilia beleegyezésével. Az emigráns holland kormányt már régen biztatta London arra, hogy kérje fel az Egyesült Államokat az értékes terület átvételére. Délamerikában nagy az izgalom az új támaszpont váratlan birtokbavétele miatt s Franciaország is közelfekvő birtokaiért aggódik.

A hét diplomáciai szemérmetlensége Sztalin panasza a német brutalitás ellen. A vörös cár azt állítja, hogy a németek nem bánnak jól a hadifoglyokkal. Néhány hét előtt adott parancsot Sztalin nyiltan, minden szovjetterületen álló német meggyilkolására s most védelmet kér a világtól a humanizmus nevében. A szovjet a visszavonulási területen felégeti s tönkresilányítja az élelmiszerkészleteket, németfogságba pedig félholtra kiéhezett katonatömegek jelentkeznek, amelyeknek rendszerés étkeztetését, — különösen, ha több tízezren rakják le a fegyvert egyszerre, — csak a gyüjtőtáborba való beszállítás után lehet megkezdeni, *Sztalin jóvoltából.* A szovjetintézkedésekhez hasonló barbár parancsot a nyugati háborúban egyetlen kormány sem adott ki s ezért nem is éheztek a hadifoglyok. Sztalin farizeuskodása nem téveszti már meg a lángokba borított Európát s meséit csak ott hallgatják illendően, ahol demokratikus vaksággal még *Finnországról is elhiszik, hogy a szegény és ártatlan szovjet szabad fegyverforgalmát gonosz szándékokkal és a nagyh talmi érdekek veszélyeztetésével akadályozza meg... A szovjet barátsága is elhomályositja az igazságérzést s ezért érdeke a világnak, — a győzelem fölötte!*

A MURMANSZKI VASÚTVONAL BOMBÁZÁSA

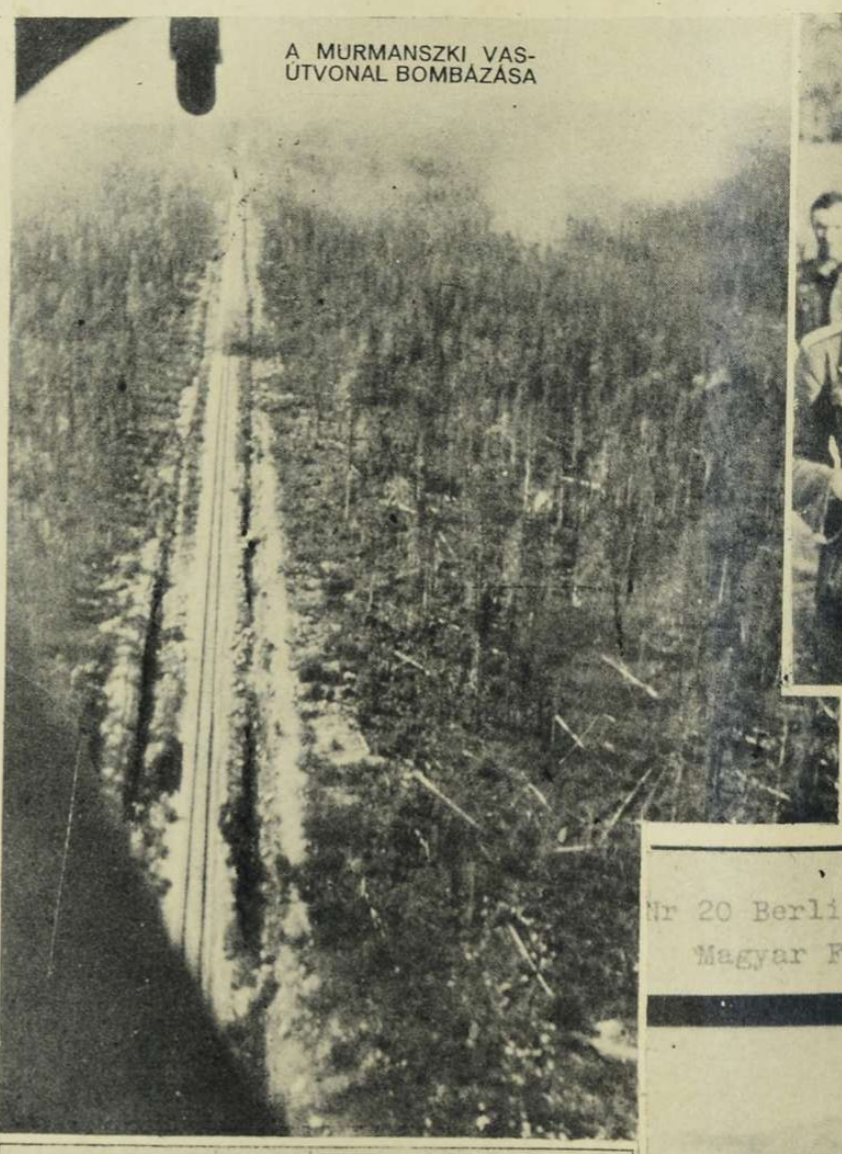

DIETL TÁBORNOK, A NARVIKI HŐS, A SZOVJETFRONT ÉSZAKI ARCVONALÁN

JU 87-es német zuhanóbombázók-támadása a szollumi harctéren

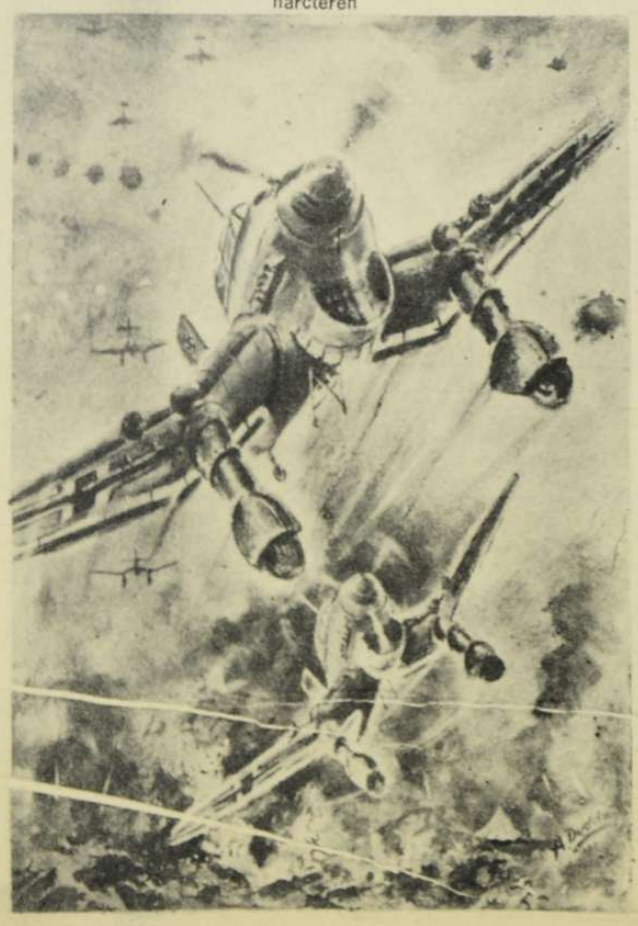

A LENINGRÁDI FELVONULÁSI KÖRZET

SZOVJET SZÁLLÍTÓVONAT A STUKATÁMADÁS UTÁN...

Nr 20 Berlin C 3233 234 29/11 16[illegible]
Magyar Futar Budapest =

A LEGÚJABB RÁDIÓKÉP A KRIM-BŐL
Német előőrs-különitmények a szebasztopoli magaslathoz [illegible] érkeznek

KRIMI HARCOK

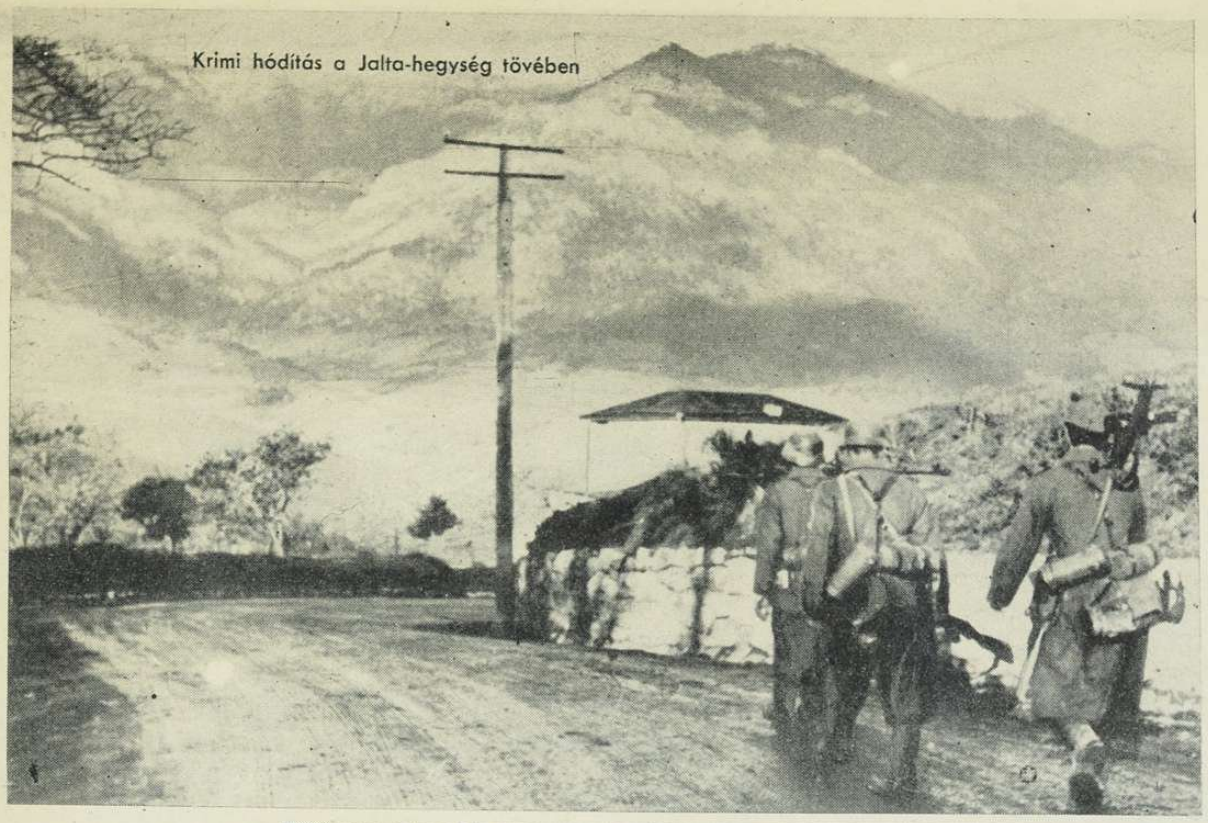

Krimi hódítás a Jalta-hegység tövében

Jalta utcáin megindul a fegyveres rendteremtés

A jaltai körzet megtisztítása a kóbor szovjetcsapatoktól

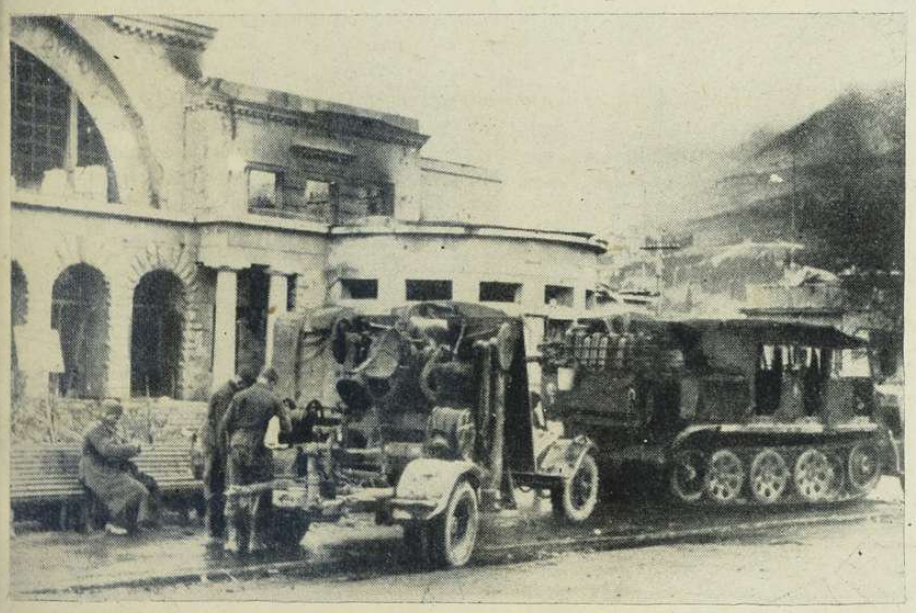

Német nehézüteg pihenője az elfoglalt Jalta utcáján

Jalta utcáin helyreállt a rend; a német katona érdeklődve nézi a kirakatot...

Német páncéltörő üteg a jaltai körzetben

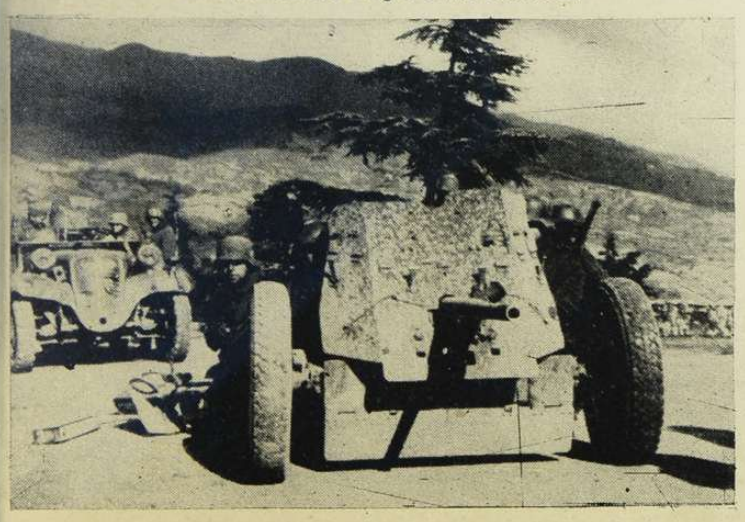

KRIMI IJEDELEM

Szovjetkatonák kitartó masírozás után, végre fogságba kerülnek...

Régi magyar világ

Most olyan *pesti közgazdasági kép* következik, melyért felesleges száz évvel visszamennünk, amikor azt a jelenben is épúgy megtalálhatjuk. *Kísért a jelen a multban...* A magyar sajtó 1841-es hasábjain olvassuk:

«A méltóságos *helytartó tanács* a beállott tél folytában fenyegetőző drágaság esetére előre gondoskodandó, annak egy *főforrása* megszüntetése iránt bocsájtott erélyes rendeletet *Pest városához. Eszerint szigorú vizsgálatok fognak intéztetni azon zsidó uzsorásnép között, mely az élelmiszerek nagy mennyiségekben magához vásárlása s elzárása által, mesterséges drágaságot idéz elő; hogy a néptömeg inségén annak idejében felhízhasson. Az evégre meghatalmazott derék városkapitány úrtól jogosítva vagyunk a legerélyesebb és legsikeresebb eljárást várni...*»

Ugyanezen kérdés hetekkel később így jelentkezik a sajtóban:

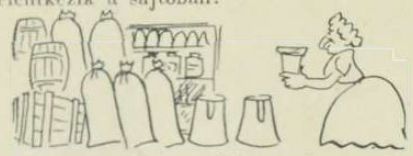

«*Az inség fővárosunkban naponta nyomasztóbb alakot kezd ölteni, s a hatóság még sem igen erélyesen akar könnyíteni a temérdek bajon, mely az alsóbb osztályokat terheli.* A gabonakereskedők, mészárosok, pékek, molnárok valódi despotizmust űznek, s ki vet itt határt az elágazó tömérdek önkénykedésnek? Országszerte tudva van a *fa drágasága Budapesten.* Hogy e bajon a szegényebb sorsú lakosok érdekein segítve legyen, az *iparegylet kőszén tüzelést tervez használatba vetetni,* de ez a szokásos tűzhelyek kiigazítását feltételezte, mit a szegény lakos megteendvén, ezért háziura kiűzhette volna szállásából s így kára csak nagyobbodott volna. Most hát ismét tervez az iparegylet egy új fűtési módot, *szén, fa, tűz nélkül, csupán levegővel...*»

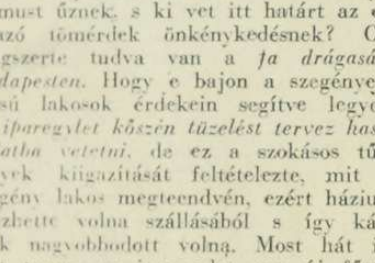

A *pesti zsidóságból* a beérkezettek és megvagyonosodottak erősen ápolják *külföldi összeköttetéseiket,* s angol, francia, német üzleti és szellemi térben mozognak:

«*Lajha a magyar Kereskedelmi Bank intézet, mely az idén alakult, a teremajtók felett a német felirásokkal ne szatirizálná önmagát!*»

A *kis zsidók,* akik még a nagyvonalú érvényesülésen innen tartanak, *hevesen művelik a magyar nyelvet,* mint érintkezési eszközt a *magyar üzletfelek számára* és a nagy zsidó üzletek javára. A korabeli közvélemény valóságos hozsannával fogad minden zsidótól származó megnyilatkozást:

«Az idegen elemek közé korántsem szabad számítanunk a honi izraeliták értelmes részeit, mely az ellenkezőről ad naponkint örvendetes bizonyságot. Így például napokban jutott kezünkbe egy «*Zsidó kördal*» Miskolcról, melyet egy *ottlakó izraelita (Heilprin Mihály) készített,* kinek magyar nyelvünkben való járatossága annál dicsérendőbb, minthogy a dal írója *eredetileg Lengyelhonból származott hazánkba.* Had szolgáljon dicsérendő például a hazánkban élő idegeneknek.»

Az idézett *hosszú versből* mi csak a középső kis részt közölhetjük s ez szomorú mérlegelésre adhat alkalmat. A mi századelőtti jóhiszemű őseink mennyire magyarnak éreztek e sorokat, amiket mi, későn utódok, — nagymennyiségű tapasztalatok után, — színtiszta zsidó költészetnek ismerünk:

«Szép hazánkat most köszöntse
Hű ajak
Fel, köszöntsük egy lélekkel
Honfiak
És fogadjunk szent és örök
Fogadást,
Hogy fizessünk néki minden
Tartozást.
Néki tettel, gondolattal
Élni kell
Aki gyáva, e körünkből
Menjen el.»

1841-ben már a zsidó diktálta a bátorságot...!

Ezek után már kellő hangulatban vagyunk, hogy rátérjünk a mult számainkban folytatásokban közölt zsidó üzleti pályafutására, melyet a *Honderű* egy jószemű munkatársa vetett papírra a következőkben:

«... Midőn már, szorgalma által feljebb emelkedett a bőcsületes zsidó hajhász, akkor lassankint nagyobb fákba kezdi vágni fejszéjét s erre a *csődületek* (csődeljárások) *szolgáltatnak legkedvezőbb alkalmat.* Midőn tudniillik valamely házbirtokos érezni kezdi, mikép annyi már házán az adósság, hogy majd egész értéke ki van fizetve, akkor ügyes emberekhez folyamodik, s hogy ezen ügyes emberek alatt *talpraesett, bőcsületes hajhászokat kell érteni,* azt talán nem is szükséges különösen megemlíteni.

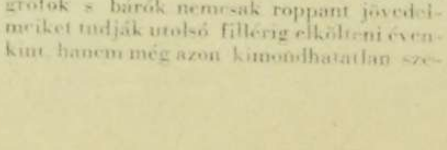

Ilyenkor következő mulatságos eljárás szokott történni. *A hajhász ötszáz forintot ad az eladósult házúrnak, s az ötezer forintról ir kötelezvényt, mely azonnal betábláztatik.* Két nap mulva ismét ötszáz forintot ad a hajhász és ötezer forintos kötelezvényt kap, mely *szintén betábláztatik.* Ezen gyönyörű műtétet még néhányszor ismételvén, *a bőcsületes hajhász csődért folyamodik a háziúr ellen.* A csődper szerencsésen végbemegy s a *hitelezők csak felét kapják meg követelésüknek.* Eszerint a bőcsületes hitelező, ki *valóban ötezer forintot adott a házra,* csak felét kapja meg keservesen szerzett pénzének, *a hajhász pedig kétezerötszáz forintot kap minden ötszáz forintjáért.*

Egypár ilyen ártatlan csőd-kalandocska után igen kellemesen kezdi magát érezni a hajhász, mert *mintegy tizezer forintocskának látja magát jogszerű birtokában; — midőn pedig tizezer forintja van a zsidónak, akkor éppen olyan bátran és hatályosan mozoghat, mint a földesúr, kinek húszezernyi jövedelme van évenkint.*

Itt azonban még korántsem állapodik meg a bőcsületes hajhász, hanem most már az úgynevezett *nagy Geschaeft-ekhez* fog, miknek feladata, *tehetős embert egyetlen bátor csapással koldusbotra juttatni...*

Ez körülbelül így szokott történni:

Vannak minden országban, következőleg tejjel-mézzel bővelkedő szép hazánkban is, *előkelő, gazdag nemesi családok,* melyek apáiktól örökölt józan egyszerűségben, nemcsak adósságokat nem bírnak csinálni, hanem *jövedelmüket is alig tudják minden évben elkölteni.* Ez annál kellemetlenebb hatást gyakorol rájuk, mivel naponkint tapasztalják, hogy sokkal nagyobb jövedelemmel megáldott grófok s bárók nemcsak roppant jövedelmeiket tudják utolsó fillérig elkölteni évenkint, hanem még azon kimondhatatlan szerencsében is részesülnek, hogy *utóbb csőd alá juthatnak,* ámbár nekik is csak egy gyomruk van s egyszerre ők is legföljebb csak nyolc lovat fogathatnak be hintójukba. Hosszas töprenkedés után végre azon meggyőződéshez jutnak a családok, hogy *nevelésük el volt hanyagolva, s azért nem tudnak a valódi fényes élet boldogító titkaiba merülni.* Elhatározzák tehát magukban, hogy egyetlen *kedves fimagzatukat* legalább nem fogják saját szánakozásra méltó sorsukra juttatni, hanem *a század haladó szellemével* méltóan neveltetik, hogy a fimagzat a családot pompásabb, ragyogó fényre emelhesse.

Az úrfi tehát tíz esztendeig francia asszony nevelése alatt áll, azután *két esztendeig táncmester kezei közt képezi ki magát,* gyalog s lóháton, és végre *művelt német nevelőnek* adatik át, ki már szép érdemet szerze magának e hivatás körében, s *nyolc esztendő alatt tökéletes uracsot képez az úrfiból,* kivel a külföldet valósággal szárnyakkal repülendi keresztül. A szülők nagy örömmel tapasztalták, hogy az utazási év vége felé

meglehetősen tartalmas *kötelezvényt kelle aláírniok* és ezért elhatározzák, hogy az utazásaiból karácsonykor visszatért uracs a farsangot Pesten tölthesse, hol végső kiképzésére utolsó bélyegét ütendi fel a nagyvárosi műveltség.

Az indus lábnyomairól is megismeri az európai embert, *az ügyes zsidó hajhász pedig még úgyszólván szagáról is megismeri az uracsot.* Eleinte természetesen nem közelíthet hozzá személyesen, hanem csak eszközeit használja. *S miféle ezen eszközök?*

Minden nagy városban, következésképp Pesten is vannak bizonyos urak, kikről nem tudjuk, hogy kicsodák és honnan jöttek, mert ők csak rögtön teremnek, mint nyári eső után a gomba, s ezektől csak annyiban különböznek, hogy *mind mérgesek,* míg a gomba közt ártalmatlan is elég találkozik. Ezen uraknak nincs nevük, nincs rangjuk, nincs hivataluk, nincs jövedelmük és látogatójegyeiken mégis szépen hangzó nevet, csillogó rangot, ragyogó címet olvashatni, — testükön pedig a divat legpompásabb jeleit láthatni. S miként jutnak mindezekhez? *Azt csak ők maguk és a hajhászok tudják és azok, kik hiszik, hogy meddig ostoba emberek vannak a világon, addig nem eshetnek kétségbe az ilyesfélék.*

A zsidó hajhász mindig szoros összeköttetésben áll ezen lidércekkel, kik a legfényesebb körökben is utat tudnak maguknak törni, mivel mindenre használtatni engedik magukat, s majd pénzt, majd egyebet szereznek, majd pedig udvari bolondokká aljasítják magokat, mely szerepre becsületes embert nem lehet kapni.

A hajhász tehát felkeresi ezen *nadályok főnökét* és így szól hozzá:

— Barátocskám, nagy Gscheft-et tudok.

— Zsíros?

— Rendkívüli.

— Hadd halljuk a szót.

— A nyereség egy negyede az öné.

— Csak egy negyed?

— Igen, a Gscheft oly bizonyos, hogy többet nem adok belőle.

— Hátha harmadra alkudnánk?

— Nem.

— Ne zsidóskodjál oly nagyon.

— Az nem is szokásom; negyedrészt adok, s ön azonkivül mellesleg is eleget szerezhet magának, mert oly huszonegy esztendős gazdag fickóval lesz dolgunk, hogy a gyermek is jégre vihetné.

— Valóban?

— Becsületemre mondom.

— Élnek a szülei?

— Igen.

— Ez baj.

— De akik rendes háziorvost tartanak.

— Ah, ez már más; így nemsokára bizonyosan maga urává fog lenni. Büszke a fiú?

— Hercegnek is beillenék.

— Hát az esze hogy áll?

— Rendkívül fínom és fényes nevelést kapott.

— *Értem.*

— Tehát számolhatok önre?

— *Mikor kezdjük a kopasztót?*

— *Még ma...*

Ezen összeesküvés után bízvást mondhatjuk, hogy *nagyreményü uracsunk veszve van.*

A nadály és egypár érdemes társa azonnal körülhálózzák őt szokott szemtelenségükkel és mulatságról mulatságra, élvezetről élvezetre hurcolják, miknek minőségéről elég legyen annyit megjegyeznünk, hogy *közülük a kártya volt a legkevésbbé botrányos eszköz.* Ezen fínom időtöltések közt úgy oszlott a pénz, mintha minden huszasnak legalább is tizenkét szárnya lett volna. Igen természetes tehát, hogy a szüléktől gyakran nem érkezhetett meg a kívánt időre az újabb tetemes pénzküldemény. *Ilyenkor a hajhász mindig készen áll* és az uracs mindig örömest ír *ezer helyett kétezret a váltóra,* mert a nadályok mindig kérkedve említik, hogy a valódi gentleman mindig pompásan fizet és zsidó ellenében soha nem vállal leköteleztségi szerepet. *A hajhász az ily kétezer forintos váltókat mindig tüstént eladja másfélezerért, mert az uracs hitele még jó lábon áll, és így könnyen kaphat rájuk vevőt.* Ezúton rövid idő alatt ismét néhány ezer forintocska úti meg a becsületes hajhász markát.

Ezalatt a szülék egy kis jószágot zálogba kénytelenek adni, *és a fínomságokat únni kezdik,* mert átlátják, hogy a sok adósság kissé csakugyan alkalmatlan és nem is nagyon kellemes.

Az uracs tehát gyors hazatérésre kap parancsot. Ezt várták a nadályok és hű cimborájuk, a hajhász. Az uracs nagyon könnyen hagyja magát további maradásra határoztatni, mert mulatságait csak *most kezdi valódilag élvezni,* maradásra azonban pénzt, sok pénzt kell keríteni. Legalább a nadályok azt hitetik el vele, hogy sokkal olcsóbban juthat pénzhez, ha egyszerre nagy összeget vesz fel. Rövid tanácskozás után tehát elhatározza magát, hogy *remélhető örökségére százezer forintot fog felvenni,* mely összeg egyrészét még mulatságra szentelendi, a többit pedig *nagyszerű javításokra fordítandja* jószágán, melyek által csakhamar kipótolhatandja majd a dicsőségen elpazarlott pénzt.

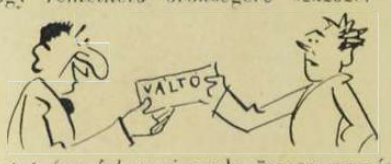

A váltó természetesen a becsületes hajhász kezébe adatik, ki legnagyobb készséggel ígéri meg, hogy néhány hét alatt a kívánt összeget megszerzi. Addig is azonban pénzre van szükség és így még néhány kétezeres váltó adatik ki, mikre azonban már csak nyolcszáz forintot szerezhet az ügyes hajhász, mert a vásár közelít s ilyenkor a pénz rendkívül szűk szokott lenni...

A százezer forintos nagy üzlet bonyodalmait jövő számunkban meséljük el...

ÁRJÁSÍTÁS

— «Az ön feladata havi kétezerért azt mondani, hogy minden a magáé...»

RÉMHÍRTERJESZTÉS...

ALADÁRKÁM!

— «Te, adod a nevedet, én adom az észt s megosztjuk a pénzt!...»

VILÁGPOLITIKA:

«Ha győznek az angolok Tobruknál, mi baja történhetik magának Balassagyarmaton?»

A SZALMASZÁL

— «Schwarz azt írja, hogy Boliviában jól állunk..!»

CHURCHILL FIGYELI REMÉNYSÉGÉNEK TOREDEZŐ CSILLAGÁT...

AKI NEM HAGYJA EL SZTALINT...

A kaukázusi hóhér: — «Megéhezel kis keselyüm, ha mi innen elmegyünk...»

AZ ANTIKOMINTERN MUNKÁBAN:

«...az összegyült államférfiak lerakták az új Európa alkotmányának szilárd alapjait...»

KOMINTERN BÖLCSELET:

«Az elvtársnak golyó, a világnak tűz!...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103 — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V.,Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

MOSZKVA KÖZELÉBEN